PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7372 | Joi 15 iunie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

PAG. A III-A

Mari rezerve de creștere a producției de carne în cooperativele agricole

RĂSPUNDEREA FAȚĂ DE HOTĂRÎREA DE PARTID

Ion CÎRCEI
prim-secretar
al Comitetului regional Banat
al P.C.R.

Organizarea muncii pentru aplicarea hotărîrilor partidului are o importanță deosebită pentru a imprima o înaltă eficiență activității organizațiilor noastre și a asigura finalizarea obiectivelor stabilite. **Însemnătatea și autoritatea hotărîrilor de partid decurg nemijlocit din rolul conducător al partidului în societate, din funcțiile și răspunderile asumate de el în fața întregului popor.** De aceea, avem tot temeiul să afirmăm că **atitudinea față de hotărîrile de partid constituie o formă de manifestare a partinității și gradului de conștiință, a disciplinei de partid și spiritului creator.**

Eficiența crește cînd îndeplinirea unei hotărîri este îmbunătățită, completată cu măsuri suplimentare în funcție de fenomenele noi ce au intervenit și care nu au putut fi prevăzute în momentul adoptării ei. Mi se pare concludent în această privință următorul exemplu.

În cadrul acțiunii întreprinse pentru aplicarea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie anul trecut, biroul Comitetului regional de partid Banat a inițiat desfășurarea unei largi acțiuni în întreprinderile constructoare de mașini pentru reducerea consumului de metal. După stabilirea cifrelor de economii, multe organe de partid și conduceri de întreprinderi s-au întrebat: cele 10 000 de tone de metal — ce urmează a fi economisite, potrivit angajamentului inițial pe 1967 — reprezintă oare pe deplin posibilitățile de care dispun colectivele întreprinderilor din regiune? În procesul aplicării măsurilor stabilite, ele caută să dezvăluie noi resurse care, fructificate, duc la depășirea obiectivelor stabilite la început.

Aceasta este ceea ce se numește o poziție înaintată față de hotărîrile adoptate. Există, din păcate, și altfel de atitudini. Unele conduceri administrative acționează greoi și formal în aplicarea hotărîrilor. De ce a trebuit oare să constatăm din nou de curînd aceleași deficiențe în aprovizionarea de către U.R.C.C. a populației sătești din regiune cu produse de uz casnic (aflate în cantități suficiente în depozite), cînd în toamna anului trecut, după o analiză în biroul comitetului regional de partid, s-au adoptat în acest sens hotărîri corespunzătoare a căror aplicare la timp ar fi înlăturat neajunsurile semnalate? Desigur, nu a fost cazul să se adopte o nouă hotărîre care să repete cele studiate în toamna trecută. Biroul comitetului regional de partid a tras la răspundere pe cei ce au dat dovadă de superficialitate și dezinteres în îndeplinirea sarcinilor lor.

A considera prevederile hotărîrilor drept facultative, a sta la îndoială dacă e cazul sau nu să fie aplicate, a aștepta mereu noi instrucțiuni, dispoziții suplimentare înseamnă de fapt a ignora caracterul de directivă al hotărîrii de partid. Atitudinea plină de răspundere față de hotărîri se reflectă în felul cum organele de partid izbutesc să aplice indicațiile date, în raport cu particularitățile din orașul, raionul sau organizația de partid respectivă. Militînd pentru încetățenirea unui spirit de muncă creator, comitetul regional de partid combate cu hotărîre tendințele existente pe alocuri de a aplica mecanic hotărîrile, fără a studia condițiile

(Continuare în pag. a II-a)

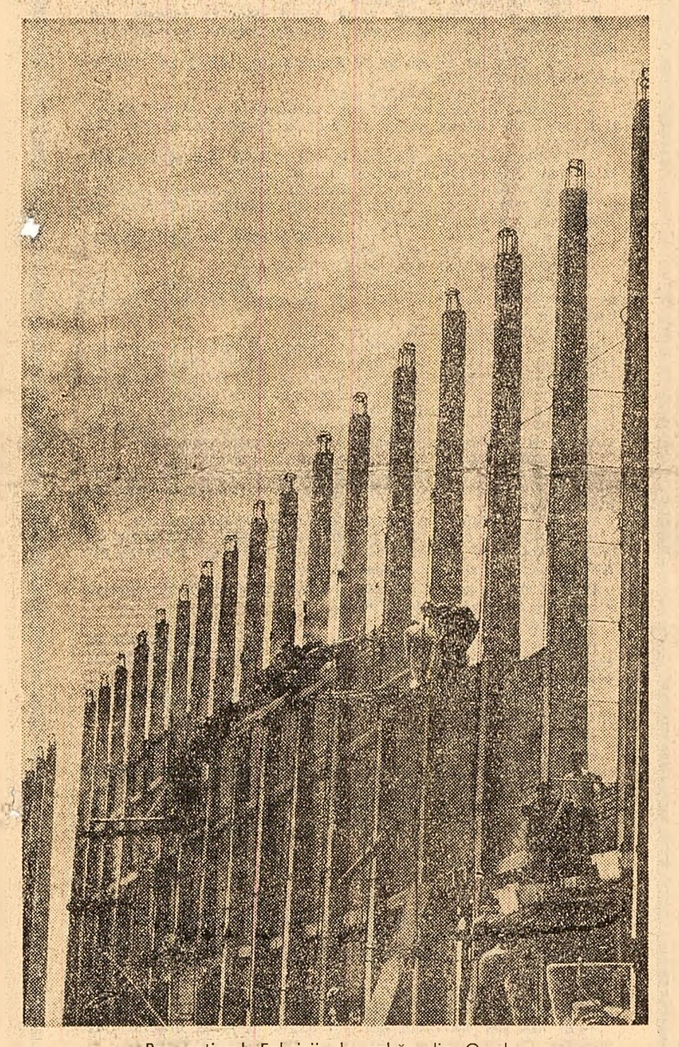

Pe șantierul Fabricii de zahăr din Oradea
Foto: S. Cristian

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

VICEPREȘEDINTELE GUVERNULUI R. S. CEHOSLOVACE, OTAKAR SIMUNEK

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit miercuri la amiază pe tovarășul Otakar Simunek, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, președintele părții cehoslovace în Comisia mixtă guvernamentală româno-cehoslovacă de colaborare economică și tehnico-științifică, care participă la întîlnirea de la București a președinților comisiei.

La primire a participat tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

A luat parte, de asemenea, Cestmir Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

AMBASADORUL IRANULUI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit miercuri, 14 iunie 1967, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Iranului în Republica Socialistă România, S.H.V. Sanandaji, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o discuție cordială. (Agerpres)

La uzina „1 Mai" Ploiești

O nouă secție în construcție

La uzina „1 Mai" din Ploiești a început construcția unei secții moderne de forjare și tratare a sapelor cu role, necesare forajului structural pînă la 7 000 m adîncime. Liniile tehnologice ale secției — în cea mai mare parte automatizate — vor produce anual circa 60 000 sape cu role de calitate superioară celor fabricate pînă acum.

(Agerpres)

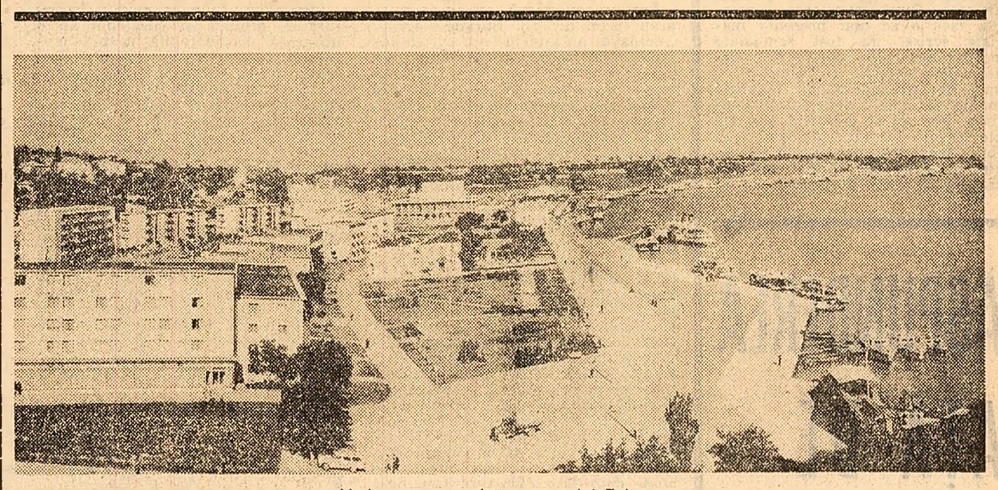

Vedere panoramică a orașului Tulcea

ÎN ZIARUL DE AZI:

- SPITALE CORIGENTE LA IGIENĂ
- VĂ SCRIU DIN FRIGIDER (foileton)
- CE ARATĂ PRIMELE 4 STAGIUNI ALE TEATRELOR POPULARE

Stadiul lucrărilor pe șantierul de extindere a Uzinei de aluminiu Slatina

Constructorii de pe șantierul de extindere a Uzinei de aluminiu Slatina au majorat avansul acumulat față de graficul general de execuție în efectuarea lucrărilor de construcții-montaj la mai bine de 4 luni și jumătate. Este o urmare firească a strînsei colaborări dintre constructor și beneficiar în asigurarea la timp cu documentația și instalațiile necesare fiecărei capacități de producție, precum și a experienței dobîndite în aplicarea celor mai eficiente metode și soluții de construcție. La hala electroliză, de pildă, care va spori producția anuală a uzinei cu 25 000 tone aluminiu, s-a început cu peste 4 luni mai devreme brascajul cuvelor (operație de formare a albiei în care va fi produs aluminiul). La acest obiectiv lucrează concomitent constructori și montori. Primii continuă finisajul interior la a doua jumătate a halei, iar ceilalți înzidesc ultimele cuve din cele 164 cîte sînt în această secție. După aceeași metodă se lucrează și la celelalte obiective. Astfel, se face finisarea interioară a clădirii destinate secției redresori cu siliciu și se montează în același timp instalațiile la toate etajele, cu o lună avans. La secția turnătorie s-a terminat montajul ultimelor ferme metalice și chesoane pe acoperiș, iar în interior se instalează două cuptoare cu o capacitate de 23 tone fiecare. Pînă acum a fost executat peste 60 la sută din volumul total al investițiilor prevăzut pentru a doua etapă de construcție a uzinei slătinene.

(Agerpres)

Ritm intens la întreținerea culturilor

Gospodăriile agricole de stat lucrează cu toate forțele la întreținerea culturilor. Folosind fiecare zi bună de lucru mecanizatorii și ceilalți muncitori din G.A.S. au terminat prașila I la cartofi și floarea-soarelui și execută această lucrare pe ultimele suprafețe cultivate cu porumb, soia și fasole. La floarea-soarelui se apropie de sfîrșit și prașila a II-a, la celelalte culturi această lucrare fiind executată în proporție de 42—70 la sută.

În același timp, în ateliere, mecanicii au pus la punct mașinile care vor fi folosite la recoltarea păioaselor, iar acum echipe formate din cei mai buni lucrători fac ultimele controale mașinilor.

(Agerpres)

Efortul de după diplomă

Citam în partea anterioară a articolului nostru cuvintele directorului Uzinei de alumină din Oradea— Constantin Ștefănoiu — despre solicitările multiple, îndreptățite sau nu, care apasă munca unui director și amenință să-l îndepărteze de la studiu și concepție.

— M-a bucurat că „Scînteia" a atacat problema redundanței la ședințe. Știți că în cibernetică redundanța desemnează un număr suplimentar și inutil de cuvinte sau semne care îngreunează un mesaj. Poate unii or să se supere pe mine, dar mă refer la faptul că, uneori, una și aceeași hotărîre ni se comunică, în ședințe, și de șase ori, la diferite niveluri. Nu o dată, lucruri pe care un om le poate înțelege în cinci minute sînt explicate îndelung, ținîndu-se seama de faptul că în sală, după legea probabilităților statistice, trebuie să fie și cîțiva care nu-s atenți sau care pricep mai greu, iar pentru aceștia, ceilalți, aflați în majoritate, trebuie să plătească un mare impozit pe timp.

— Văd că vorbiți mai ales de aspectul cantitativ al factorului timp.

— Firește, el primează. Dar e și o problemă a continuității în gîndire. În ce mă privește, cînd mă gîndesc la o problemă importantă — și se știe că cele mai importante probleme sînt și cele mai dificile— am nevoie să realizez o mare concentrare; mi-e foarte greu să mă deconectez la iuțeală de o problemă și să mă concentrez imediat pe alta. Or, în activitatea directorului, solicitările de tot felul îți formează un unghi de activitate de 360 grade, cu alte cuvinte te împrăștie jur-împrejur și îți cer tărie ca să reziști și să te orientezi spre sarcina principală în momentul dat.

— Și care ar fi sarcina principală în ce privește studiul?

— Dacă prin studiu înțelegeți consultarea cărților și publicațiilor de specialitate, să știți că uneori n-ai ce studia. După luarea diplomei, ca proaspăt absolvent și mai ales pe urmă, la alumină, m-am izbit de această situație.

— Cum adică, n-ai ce studia?

— Există domenii ale producției care sînt extrem de noi. Schimbările introduse direct în tehnică preced cu mulți ani consemnarea scrisă a acestor schimbări în tratate și cărți de specialitate.

— Puteți da un exemplu?

— Ca să nu mă leg de alții, pot spune că, înainte de a porni aici producția de alumină, am participat la elaborarea unui manual de vreo 700 de pagini, „Tehnologia fabricării aluminei și aluminiului". Dacă m-aș apuca să-l rescriu azi, ar trebui să contrazic multe din afirmațiile de acolo, să susțin soluții diametral opuse — de pildă, știu eu, în ce privește influența adaosului de lapte de var la leșierea bauxitelor sau decarbonatarea soluțiilor de lapte de var; nu vi le mai înșir, pentru că ele nu înseamnă nimic pentru urechea nespecialistului.

— Afirmați așadar că, în anumite ramuri care înaintează extrem de rapid, practica are preponderență asupra studiului?

— Nu. Concepția și studiile au desigur preponderență, nu poți face schimbări practice înainte de a

(Continuare în pag. a II-a)

Sergiu FARCAȘAN

ÎN OLTENIA NU S-A PREDAT NICI UN APARTAMENT DIN PLANUL PE 1967

Pînă cînd va mai tolera sfatul popular regional gravele neajunsuri din activitatea trustului regional de construcții?

Constructorii T.R.C.-Oltenia au obligația de a realiza anul acesta numeroase noi ansambluri de locuințe: pentru minerii din Motru, chimiștii, energeticienii din Craiova și de la Porțile de Fier, pentru muncitorii și specialiștii din Tg. Jiu, Corabia, Caracal și din alte localități. În total, este vorba de **predarea „la cheie" a 3 966 apartamente noi, la care se mai adaugă și restanțele din anul trecut, de 1 030 locuințe.** Acestea sînt prevederile, dar realitatea îndeplinirii lor nu ține deloc pasul cu aceste sarcini. De fapt, **după cinci luni din acest an, în regiunea Oltenia nu s-a dat în folosință nici un apartament** din cele planificate pe acest an. Tocmai această stare critică ne-a determinat să revenim asupra situației pe șantierele de locuințe din regiune, întrucît de trei ani trustul regional de construcții se zbate între coordonatele mediocrității, apelînd la fel de fel de promisiuni și justificări, în loc să ia măsuri pentru redresarea activității sale, pentru îndeplinirea obligațiilor ce-i revin.

N-au existat condiții favorabile pentru a se lucra ritmic? Nici vorbă de așa ceva. **Trustul a avut create premise tot mai bune de organizare și execuție a lucrărilor.** Toate șantierele au fost asigurate din timp cu proiecte, s-au cunoscut amplasamentele, a existat o judicioasă dotare tehnică. Cum se explică atunci rămînerile în urmă? Tovarășii din conducerea trustului susțin sus și tare că lucrează după grafic. Perfect. Dar ce se desprinde din el? În primul trimestru, urmau să fie date în folosință 120 apartamente, în al doilea se prevăd 1 312, în al treilea 1 094, iar în ultimul 1 440. Dacă comparăm cifrele de mai sus, ținînd seama și de restanțe, precum și de cele peste 2 500 apartamente cu fațadele neterminate, se desprinde clar „ingeniozitatea" eșalonării făcute de trust și aprobate părintește de forul tutelar — sfatul popular regional — care s-a solidarizat în acest mod cu **optica deformată a conducerii T.R.C.-Oltenia în domeniul noțiunii de ritmicitate a predării noilor apartamente.** Practicînd o asemenea eșalonare nerațională, tovarășii din conducerea trustului au întors spatele condițiilor tehnico-organizatorice create, mult mai bune decît în perioadele anterioare. În acest fel s-a mers pe calea cea mai ușoară, încălcîndu-se disciplina de plan.

Implicațiile s-au extins și la alte unități, care întrețin relații de producție cu T.R.C.-Oltenia. De pildă, **într-o scrisoare adresată redacției de conducerea Întreprinderii de prefabricate din beton Craiova se semnalează:** „Anul trecut, în repetate rînduri s-au întocmit grafice de livrare a panourilor prefabricate pentru construcția de locuințe. Dar ele n-au fost respectate de trustul regional de construcții. **Această încălcare a disciplinei contractuale a fost semnalată comitetului executiv al sfatului popular**

Nicolae CUCUI
Victor DELEANU

(Continuare în pag. a V-a)

Cursuri universitare în... junglă

CORESPONDENȚĂ DIN HANOI DE LA ADRIAN IONESCU

Un curs de fizică atomică. Profesorul Pham Duy Sien, candidat în științe, care își aduce aminte cu multă plăcere de colaborarea sa strînsă cu cercetători români, descoperă în fața studenților săi taincle atomului.

O imagine care n-ar ieși cu nimic din comun, dacă ar fi surprinsă în complexul universitar modern din Hanoi, și nu în plină junglă, într-o clădire ușoară din bambus, a cărei încăpere, adînc săpată în pămînt, comunică prin șanțuri direct cu adăposturile. Măsură de prevedere, pe care o confirmă chiar în acel moment lupta aeriană ce s-a declanșat deasupra noastră. Băncile se golesc în cîteva clipe. Pe tabla neagră rămîn ecuații matematice de gradul șase și formule ce deschid noi orizonturi spre universul cunoașterii. E un univers ce nu poate fi distrus, în ciuda faptului că aviația dușmană a ras din temelii instituții de învățămînt superior și peste 420 de școli și licee.

— Noi, îmi spunea Vu Quang, asistent universitar la această facultate, am dispersat școlile și institutele noastre pentru ca ele să nu mai poată servi drept ținte ușoare piloților americani. Le-am înconjurat cu valuri de pămînt protectoare, amenajînd în jurul lor o rețea de tranșee și adăposturi. Fiecare dintre elevii și studenții noștri are o cască protectoare. Toate acestea înseamnă multă muncă. Dar avem satisfacția că **peste trei milioane de copii vietnamezi pot merge la școală chiar și în aceste condiții grele ale războiului.**

— Pentru ci ne pregătim și noi, intervine în discuție Nguyen Thi Bao Ngoc, studentă în anul doi. Locuiește în sat împreună cu ceilalți colegi. Sătenii — spune ea — au împărțit cu noi cele mai bune locuințe, ne-au cedat cele mai încăpătoare din casele lor pentru a ne amenaja laboratoarele și sălile de cursuri.

Asemenea gesturi pot fi întîlnite în zeci de sate, unde sînt dispersate cele 13 facultăți cu cei 5 500 de studenți ai Institutului pedagogic din Hanoi. Orășelul universitar s-a transmutat, datorită bombardamentelor tot mai dese asupra capitalei, în sate universitare unde cursurile se desfășoară în ciuda acestor impedimente. Am vizitat două din aceste sate. Grupuri electrogene, construite în mare parte de studenți, asigură energia necesară diferitelor experiențe de specialitate care se fac aici. În nu puține cazuri, în funcție de condițiile locale, sursele de energie sînt realizate prin punerea în funcțiune a unor mecanisme complicate acționate hidraulic. Utilaje aduse de la Hanoi, precum și aparate create ad-hoc de viitorii fizicieni, chimiști și matematicieni, care folosesc cu mare inventivitate părți ale echipamentelor avioanelor americane doborîte, creează condiții propice chiar și în actualele împrejurări vitrege, pentru

(Continuare în pag. a V-a)

(Urmare din pag. I)

concrete. O asemenea stare de lucruri s-a vădit cu prilejul controlului efectuat la fabrica „Teba" din Arad, unde organizațiile de bază din toate schimburile unei secții au adoptat același plan de măsuri, bătut la mașină în mai multe exemplare, pentru înfăptuirea hotărîrilor privind ridicarea nivelului calitativ al producției, deși obiectivele, în funcție de particularitățile muncii lor, erau diferite.

Experiența arată că **eficacitatea muncii de organizare a îndeplinirii hotărîrilor depinde de grija cu care, imediat după adoptarea acestora, sînt stabilite măsurile ce decurg din ele, se concretizează termene și răspunderi precise.** Totodată, **controlul îndeplinirii hotărîrii nu trebuie efectuat numai la data scadentă, ci permanent,** astfel ca să se poată elimina din vreme eventualele impedimente. În primăvara acestui an, dezvoltînd experiența pozitivă din campaniile agricole anterioare, membri ai biroului comitetului regional, împreună cu specialiști de la consiliul agricol și uniunea regională a C.A.P., au controlat în toate cooperativele agricole de producție din raioanele Arad și Timișoara cum sînt folosite forțele de muncă și cum se aplică indicațiile date cu privire la utilizarea hibrizilor stabiliți, densitatea la ha etc. Contactul direct cu conducerile unităților economice, secretarii organizațiilor de partid, inginerii agronomi a înlesnit îndreptarea la timp, pe loc, a unor deficiențe. După încheierea controlului, fără a se mai prezenta materiale scrise, au fost semnalate operativ birourilor comitetelor raionale de partid și cadrelor cu munci de răspundere din organele raionale agricole deficiențele constatate, precum și măsurile practice luate la fața locului; totodată, s-au stabilit măsurile ce urmează să fie luate în continuare pentru grăbirea lucrărilor agricole, efectuarea lor în

RĂSPUNDEREA FAȚĂ DE HOTĂRÎREA DE PARTID

condiții agrotehnice superioare. **Urmărim în acest fel să reducem numărul ședințelor, plasînd în mai mare măsură centrul de greutate al muncii acolo unde se concretizează efectele practice ale hotărîrilor.**

Cu toate progresele realizate în domeniul muncii organizatorice de partid, este pe deplin valabilă și pentru organizația noastră regională aprecierea tovarășului Nicolae Ceaușescu, din articolul cu privire la rolul conducător al partidului în etapa desăvîrșirii construcției socialismului, publicat în ziarul „Scînteia": **„Există lipsuri în modul în care unele organizații de partid acționează pentru organizarea îndeplinirii sarcinilor, în executarea controlului de partid pentru asigurarea realizării în practică a tuturor indicațiilor și măsurilor stabilite de conducerea partidului și statului".**

Trebuie să arătăm că nu toate organizațiile noastre acționează totdeauna cu fermitatea necesară pentru aplicarea hotărîrilor adoptate. În ultimii ani comitetul regional de partid a analizat de cîteva ori situația investițiilor, adoptînd planuri de măsuri pentru îmbunătățirea muncii. Deși ele au dus la extinderea unor metode moderne de construcție, la îmbunătățirea calității execuției, nu poate fi ignorat faptul că n-au fost lichidate în întregime neajunsurile care persistă de mai multă vreme în organizarea unor șantiere, în folosirea utilajelor, a timpului de lucru.

Activiștii de partid și de stat cunosc care sînt cerințele exercitării unui control eficient, cum poate să crească contribuția lor la organizarea muncii pentru îndeplinirea măsurilor preconizate. Cu toate acestea, unii trec în grabă prin întreprinderi, instituții, unități agricole, se informează superficial asupra stărilor de lucruri, notează de zor indici, cifre „oferite" de cadrele de conducere, dar nu manifestă întotdeauna perseverența necesară pentru a controla temeinic stadiul aplicării diferitelor hotărîri. Necunoașterea situației reale îi determină uneori să accepte, ba chiar să și susțină, justificările nefondate ale unor conducători de întreprinderi care încearcă pe această cale să-și acopere propriile lipsuri.

În articolul tovarășului Nicolae Ceaușescu se arată că, în ultimă instanță, creșterea rolului conducător al partidului depinde de activitatea fiecăreia dintre organizațiile sale, de munca fiecărui membru de partid. Legînd expunerea temei de față de această idee, trebuie să spunem că nu numai conducătorii de întreprinderi, comitetele de partid au datoria să se ocupe de îndeplinirea hotărîrilor de partid, ci și fiecare comunist în parte. Aceasta presupune, în primul rînd, o informare a comuniștilor în legătură cu toate aceste hotărîri, informare nu formală, ci de dezbatere, de participare directă. În al doilea rînd, presupune o acțiune organizatorică bine desfășurată pentru atragerea tuturor membrilor de partid la activitatea de traducere în viață a hotărîrilor, în care fiecare comunist să-și știe locul său precis.

Organelor de partid nu trebuie să le fie străin nimic din ceea ce intră în sfera vieții și muncii poporului nostru; lor le revine menirea de a elabora soluții pentru dezvoltarea economică și socială, de a desfășura o intensă muncă organizatorică — mobilizînd eforturile tuturor forțelor creatoare ale poporului — pentru înfăptuirea politicii de construire a socialismului, de a exercita îndrumarea și controlul asupra tuturor domeniilor de activitate.

Această misiune ne obligă să milităm pentru a statornici în toate organizațiile de partid un stil de muncă dinamic, combativ, care să ducă la întărirea răspunderii personale a fiecărui comunist pentru sarcinile ce i-au fost încredințate.

Tulnicari, la Putna — Foto: Gh. Vințilă

SPITALE CORIGENTE LA IGIENĂ

Într-un articol publicat nu de mult, acad. prof. dr. Th. Burghele scria: „Bolnavul nu așteaptă din partea administrației spitalului exclusiv un pat și servitul meselor; el nu așteaptă de la medicul ce-l ingrijește numai explorații funcționale, instrumentale sau îngrijiri obișnuite, și nici de la personalul ajutător numai aplicarea strictă a prescripțiilor medicale. Bolnavul așteaptă, cu drept cuvînt, mai mult din partea spitalului. *Îndeplinirea cerințelor lui* în condițiile cele mai corespunzătoare constituie latura *umană* a activității unităților noastre".

Despre aceste cerințe ale bolnavului și despre modul în care sînt ele îndeplinite vom vorbi în cele ce urmează. În fond, ce așteaptă bolnavul să găsească la un spital? Un pat curat, o masă corespunzătoare, servită la timp, o îngrijire calificată și atentă, liniște, un cuvînt de alinare...

E clar pentru oricine — dolcanțele respective sînt, cel puțin teoretic, ușor realizabile, la îndemîna oricărui spital, indiferent de categoria lui. Ni s-a scris, ni s-a vorbit și am văzut multe spitale care și-au cîștigat un bun renume datorită tratamentului medical excelent și, în egală măsură, administrației responsabile, civilizate, grijii și atenției deosebite față de bolnavi. Spitale bine gospodărite, care oferă pacienților un cadru plăcut, aproape familial, sînt cele din Giurgiu, Satu Mare, Spitalul T.B.C. din Galați, „Panduri" din Capitală — ca să dăm numai cîteva exemple. Dar, paralel, sînt semnalate și alte situații... Ni se scrie că unele spitale sînt prost gospodărite, mîncarea este standardizată, iar unele cadre medicale au o atitudine necorespunzătoare față de bolnavi. Am pornit pe urmele unor asemenea sesizări.

Pseudo-administratori pe posturi veritabile

„Lasă-mă să mă uit în curte și-ți spun cum e în casă" — glăsuiește o străveche și înțeleaptă zicală. Și ne-am uitat în curtea Spitalului unificat din Fetești. Terenul, care ar putea fi transformat într-un minunat parc de odihnă pentru bolnavi și pentru personalul spitalului, e năpădit de bălării. Aleile, nepavate, sînt presărate cu bolovani și pietroaie... Am observat: „Dacă asemenea aspecte, dovezi ale delăsării gospodărești, pun într-o lumină neplăcută colectivul unei întreprinderi sau instituții oarecare, la un spital ele sînt de-a dreptul nepermise". „Așa este, a căzut imediat de acord cu noi directorul. Dar, din motive pe care vi le voi spune mai tîrziu, personal nu mă pot ocupa de treburile gospodărești ale spitalului, iar administratorul nu se pricepe".

Am mers mai departe. Clădirea este veche dar bine conservată. Pereții sînt curați, vopsiți proaspăt. Dar urmele proastei gospodăriri sînt totuși prezente. Ici un preș rupt, dezlînat și lăsat așa, dincolo pete de grăsime. Mai grav este însă că nici cearșafurile bolnavilor nu sînt curate. Într-o unitate pe care însuși profilul ei o recomandă drept exemplu de curățenie și ordine, regulile de igienă sînt încălcate în mod flagrant. Explicația care ni se dă sună aproape straniu: „Nu avem mașină de spălat". Spitalul nu are, într-adevăr, mașină de spălat, deși ar trebui să aibă. Dar din indolența unor funcționari ai direcției de resort din ministerul tutelar, repartiția mașinii în cauză s-a făcut în... trane. Si trana a III-a din mașină — vasul propriu-zis — este „planificat" să soseacă la Fetești în 1968! Așa stau lucrurile. Dar de ce tac tovarășii de la Fetești și nu reclamă cazul conducerii ministerului? Și în fond, pînă la rezolvare, cearșafurile nu pot fi spălate cu mîna?

Specialiștii spun că mediul înconjurător, ordinea și curățenia au o influență considerabilă asupra moralului pacienților. Și conducerea Spitalului de la Medgidia subscrie acestui punct de vedere. Dar cum arată spitalul respectiv? La ora cînd l-am vizitat noi, avea aspectul unei săli de bodegă abia părăsită, în care s-a fumat și s-au roncăit seminte. Pereții coridoarelor sînt ciupiți, bătuți de pete. Lipsa unei mîini pricepute de administrator se simte peste tot.

O situație similară am întîlnit și la Spitalul din Negrești, raionul Oaș. În plus, aici dușumelele sînt presărate cu praf și nisip. Instalația de apă funcționează și nu prea... Opinia tovarășului Dumitru Babici, directorul spitalului, e clară: „Personal, nu sînt mulțumit de felul cum se face curățenia în spital. Îngrijitorii, nefiind îndeajuns supravegheați, trec în fugă cu mătura prin coridoare, prin saloane"...

Că directorul spitalului nu este mulțumit de modul în care se face curățenie e bine. Dar cine-l oprește să combată acest prost obicei, să sancționeze cu asprime pe cei care își bat joc de muncă? Să nu fim greșit înțeleși. Nimeni nu spune că directorul spitalului — în toate cazurile amintite medici de diferite specialități — ar avea obligația să supravegheze personal treburile gospodărești. Dar nimeni nu-l poate scuti de datoria de a controla, de a trage la răspundere pe cei direct investiți cu organizarea activității gospodărești — administratorii. Pentru că funcția de medic nu se poate desprinde de cea de director de spital. Și nu este posibil ca acolo unde directorul este un om cu prestigiu, cu autoritate, exigent — acest lucru să nu se observe în cele mai mici amănunte ale gospodăririi spitalului respectiv. Și de ce nu-și fac administratorii datoria? Toți directorii de spitale ne-au spus că au administratori buni ca... oameni. Dar sînt nepricepuți la treabă. Ce fel de raționament este acesta? De ce nu sînt schimbați, dacă sînt nepricepuți sau îndolenți? Doar s-a mai vorbit de atîtea ori despre mentalitatea dăunătoare a toleranței. Mulți dintre ei, ni s-a mai spus, nu sînt de meserie... administratori.

Situația relatată este mai generală. Iar efectele ei le-am văzut: în multe spitale activitatea gospodărească este cu totul necorespunzătoare.

Șablon culinar dietetic

Omul cu sănătatea zdruncinată are nevoie și de un regim alimentar potrivit, consistent și variat — hrana participînd activ la însănătoșire. Ce se constată însă? În multe spitale, mai ales în cele raionale, calitatea mîncării a devenit ținta principală a criticilor și ironiilor. De altfel, și în vorbirea curentă, despre o mîncare proastă se spune că ar fi „tip spital". Adică insipidă, incoloră și inodoră — fără gust, fără culoare, fără miros. De ce? Alocația — după cum recunosc înseși conducerile spitalelor, este suficient de mare pentru a permite pregătirea unor mîncăruri acceptabile.

Doctorii Ștefan Werner și Vladimir Agachi, de la Spitalul din Baia Mare, ne-au arătat cîteva măsuri luate pentru îmbogățirea meniurilor și asigurarea unei calități corespunzătoare a hranei. Măsuri pe hîrtie s-au luat, dar rezultatele practice? Ia-le de unde nu-s! Cauza: bucătarul șef și asistenta dieteticiană au făcut lectura măsurilor preconizate, dar lucrează tot ca mai înainte. După șablon. Se gătește într-o singură oală mîncare pentru toată lumea. Regimuri dietetice? Variație? Problema este privită de administrație și personalul de specialitate de la bucătării ca o sarcină facultativă: vor, fac variație — nu vor, nu fac.

Aceasta ar fi o fațetă a lucrurilor. Dar mai e ceva. Mîncarea șablon are la origine și sistemul aprovizionării șablon. Administrația, cantina cumpără mereu și mereu cam aceleași alimente. Și cumpără multe, fac stocuri, să fie. E clar: uniformitatea alimentelor duce la uniformitatea mîncărurilor.

Cele relatate nu-s specifice maramureșenilor. Și în alte spitale lucrurile se petrec la fel. „Bucătăria" ține însufletită isonul modului de lucru al administrației. Îi convine și ei să aibă magazia plină de macaroane și marmeladă. Nu-și mai bate capul în fiecare zi cu întocmirea meniurilor, cu alcătuirea regimurilor dietetice. Dintr-o singură întorsătură de condei alcătuiește meniul pe o săptămînă-două. Astfel, la Negrești și în alte spitale meniul nendulcează între supa de gulii ori de oase și tocana „făcută pentru bolnavi", adică fără gust.

Dar bolnavii sînt mulțumiți? Nu. Ei reclamă. Iar conducerile spitalelor — a căror activitate, în paranteză fiind spus, este controlată de organele ierarhice sporadic și uneori de complezență — tolerează situația sau o ridică la ședințe „ca o problemă care trebuie rezolvată". Dar nu se rezolvă!

Lichidarea grabnică a defecțiunilor de organizare, a delăsării gospodărești, cu variatele ei forme, este o sarcină de mare răspundere, care cade pe umerii conducerilor unităților spitalicești, ale secțiunilor de sănătate și prevederi sociale ale sfaturilor populare și, desigur, asupra forurilor de specialitate din M.S.P.S. Este necesar ca aceste organisme să acționeze cu toată hotărîrea și energia împotriva delăsării, comodității, rutinei, incapacității gospodărești, să ia măsurile cele mai severe. Spitalul trebuie și poate fi o unitate perfect de bine gospodărită, în care totul să strălucească de curățenie, în care bolnavii să fie serviți exemplar din toate punctele de vedere.

Gh. GRAURE
V. GAFTONE

RECLAMAȚII, SESIZĂRI, RĂSPUNSURI

Întreprinderea „Tehnica nouă" din București este cîteodată neobișnuit de darnică. La 26 aprilie a.c. a trimis Fabricii de confecții din Curtea de Argeș o cantitate de pînză cauciucată mai mare decît cea prevăzută în factură (un plus de 342,4 m l). La 20 mai a.c. a trimis aceleiași fabrici 2 585,30 m l doc cauciucat în plus față de ceea ce era prevăzut în actele care însoțeau marfa. Acestea nu sînt singurele cazuri. Lăsînd la o parte faptul că această practică necorectă ar putea să înlesnească însușirea unor bunuri din avutul obștesc, cum justifică conducerea sus-zisei întreprinderi bucureștene această „dărnicie", păgubitoare pentru producția unității pe care are sarcina s-o gospodărească?

Gh. IONIȚĂ
directorul Filialei raionale Curtea de Argeș a Băncii Naționale

Corespondentul voluntar Constantin Dolniceanu a întocmit un minuțios inventar al mărfurilor de sezon care lipsesc din rafturile Magazinului universal din Babadag. Îl redăm în rezumat: 19 sortimente de încălțăminte, 10 (dintre cele mai căutate) de confecții pentru bărbați, femei și copii, 25 de sortimente de stofe și tricotaje, nenumărate articole de galanterie și mercerie. Am putea să înșirăm aici și lista mărfurilor care zac de ani de zile nevîndute, în magazin, dar nu o mai facem; lăsăm această operație pe seama U.R.C.C. Dobrogea. Poate, cu această ocazie, va lua și măsuri.

În luna martie a.c., cînd mă aflam cu serviciul la Sulina, am făcut abonamente la mai multe publicații pentru trimestrul II. La 8 mai, m-am mutat în orașul Brăila. Am cerut imediat Oficiului P.T.T.R. Sulina să modifice și adresa abonamentelor. Pe data de 26 mai am fost în același scop la Oficiul raional P.T.T.R. Tulcea. Pe data de 1 iunie așteptam, în sfîrșit, ziarele și revistele la noua adresă. Iată însă că nu le primesc deloc. Probabil, se duc tot la Sulina. Sper că tovarășii de la difuzarea presei vor ajuta abonamentele mele să găsească rapid drumul Brăilei — că de aceea le-am plătit!

Ing. Emil Iocan VASILIU
Brăila, str. Danubiu nr. 10

Gheorghe Pispa, directorul filialei I.C.R.A. Rm. Vîlcea, nu a folosit mașina întreprinderii în scopuri personale. În legătură cu aceasta, răspunsul Comitetului raional de partid Rm. Vîlcea nu lasă nici un echivoc. **Afirmațiile făcute de I. Gheorghe, semnatarul sesizării respective, nu s-au dovedit a fi întemeiate. S-a adeverit însă că directorul filialei I.C.R.A. Rm. Vîlcea are un alt năravș: folosește muncitori din unitate la diferite lucrări gospodărești efectuate la el acasă. Drept care „i s-a atras atenția că în viitor să nu mai facă acest lucru... întrucît dă naștere la discuții neprincipiale la adresa sa în rîndul salariaților din unitate" (subl. ns.). Cîtă „înțelegere" față de acest abuz: săracul director, nu știa — pe semne — că nu se cade să cultive în întreprindere un asemenea „obicei"!**

Urmărește cu regularitate concertele orchestrei Filarmonicii „Oltenia". De cele mai multe ori însă, poate pentru ca să le facă jocul celor care obișnuiesc să întîrzie, sau din cine știe ce alte motive, spectacolele încep cu mari întîrzieri — 20—30 de minute — față de ora anunțată. Din această pricină, oamenii, în loc să fie relaxați, pentru a gusta cum se cuvine concertul, participă la el enervați. De unde reiese necesitatea unei punctualități severe, a înlăturării acestei distonanțe din activitatea „filarmonicii craiovene.

Valeriu ILIESCU
Craiova, str. Oborului, nr. 9

VĂ SCRIU DIN FRIGIDER

foileton de Nicuță TĂNASE

S-a deschis sezonul la mare. Ah, marea, cît de mare e! Ce albastră e Marea Neagră! Cîtă apă! Și cînd te gîndești că nu se poate vedea toată apa din cauza valurilor. Ah, razele ultraviolete! Promenadele pe falezele litoralului! Da, s-a deschis sezonul și mă gîndesc cu invidie cîți delegați, inspectori, controlori și supercontrolori din toate instituțiile și ministerele noastre se pregătesc acum să meargă în regiunea Dobrogea să „inspecteze", să „controleze", să „rezolve litigii" provocate în iarnă, cînd litoralul e pustiu, cînd soarele n-are putere să bronzeze.

Oftez cu nostalgie și dau fuga la secretarul general de redacție:

— Îmi semnezi și mie delegația asta?

— Unde pleci?

— Pentru 16 zile, maximum 17. Am acolo un caz cras de birocratism. Scot un foileton de nota 10+ pe 7 coloane orizontale.

— Unde? Unde vrei să pleci?

— Regiunea Dobrogea.

— Din anul 1963, la fiecare deschidere de sezon îmi vii cu aceeași placă: „Am acolo o temă grozavă de foileton".

— Am.

— Îți semnez pentru ultima oară.

Ce dușman al litoralului e secretarul nostru general de redacție! Dacă toți cei care semnează în această perioadă delegații pentru Dobrogea ar fi așa de exigenți, n-ar mai fi atîția delegați pe faleză și viața n-ar mai avea rost.

★

Sînt la mare. Soarelui nu-i dau voie să-mi vadă decît fața și o treime din mîini. Rîde de mine. Să scap de dojană intru la Direcția comercială a Sfatului popular al orașului Constanța.

— Tovarășe director, după cum vedeți am venit iar.

— Bine ați venit în mijlocul nostru.

— Chiar în mijlocul dv. n-am venit. Sînt în treacăt. S-a rezolvat ceva în problema aceea a birocratismului cu magazinul Alimentara? Din '63...

— Știu. Din '63 veniți să vă documentați. Aflați că situația s-a complicat și mai rău.

— Nu, serios... Dar ce cald e aici!

— Apropos de căldură. Nu vreți să mergem pe plajă? Faceți și o baie. Vă răcoriți și eu vă pun la curent cu ce s-a mai întîmplat.

— Pe plajă nu merg. Știu eu un loc răcoros. Hai să discutăm în camera frigorifică a magazinului în conflict.

De acum încolo vă scriu din frigider. Dar cu aceeași căldură, pentru că această cameră frigorifică nu congelează. Fiindcă nu funcționează. E puțină răcoare în ea.

— Tovarășe director, s-o luăm de la început. Începeți, vă rog.

— În ziua de 26 februarie 1963...

— Luați-o mai bine din ziua de 25 februarie.

— În ziua de 25 februarie 1963 acest magazin, care se află pe bulevardul Republicii nr. 22, aparținea Trustului Gostat Constanța.

— Bun proprietar. Plătea chiria la zi?

— La zi. În ziua de 26 februarie, Gostatul, printr-o dispoziție trimisă de mai sus, predă magazinul cu proces verbal O.C.L. Alimentara. O.C.L. preia marfa, clădirea și o serie de mijloace fixe, printre care și această cameră frigorifică călduță. Instalațiile ei au costat aproape 100 000 de lei și n-a înghețat nimic. Doar suta de mii. Se parafează procesul verbal, se semnează de către părți și Alimentara începe să deservească populația.

— De unde începe prea apreciatul nostru birocratism?

— De aici. O.C.L. Alimentara, ca să devină proprietar cu adevărat, are nevoie de un transfer de la București, de la Departamentul Gostat.

— Dar s-a semnat un proces verbal de predare-primire.

— Trebuia un ordin de transfer, așa e legea. Fără ordin de transfer O.C.L.-ul dispunea numai de mărfurile din magazin, iar Gostatul de clădiri și de mijloacele fixe.

Unde e marea, să mă răcoresc? Am început să nu mai înțeleg nimic. Am făcut un duș în frigider.

— Vreți să continuați?

— Din anul 1963 și pînă în 1967 nu am putut plăti sumele de amortisment al clădirii și al mijloacelor fixe pentru că nu ne venea ordinul de transfer de la București.

— Un ordin de transfer iese greu. Trebuie niște semnături. Te joci cu semnăturile?

— Patru ani, cam mult.

— Ce a urmat?

— O bombă. În ziua de 4 mai 1967, în loc de ordin de transfer, primim din partea Gostatului Constanța adresa nr. 4153, prin care sîntem somați să dăm magazinul înapoi, pentru că așa au primit dispoziție de la centru. Trebuie să desfacă și ei mărfurile lor.

— L-ați dat înapoi?

— Nu.

— De ce?

— Pentru că după 20 de zile de la primirea adresei 4153 prin care ni se cerea magazinul înapoi, ne-a sosit în sfîrșit de la Departamentul Gostat mult așteptatul ordin de transfer nr. 24 258 din 24 mai 1967.

— Adică pe deoparte vi-l cer înapoi, iar pe de alta vi-l cedează. Magazinul îl cedați Gostatului?

— Ei ni-l cer într-una, dar noi avem la mînă ordinul de transfer. Ca să-l cedăm, trebuie un alt ordin de transfer, al nostru, și știți în cît timp iese un ordin...

— Încă vreo patru ani. Deci încă vreo patru sezoane mai pot veni delegați pe litoral pentru descurcarea acestui litigiu.

Ce slalom al hîrtiilor! Apropos de slalom. Dacă s-ar putea transporta magazinul ăsta pe timpul iernii la munte, ce bine ar fi. Noi, delegații, ne-am duce să ne documentăm cu schiurile.

Ce slalom!

București – Cheia cu autobuzul

Cu începere de duminică 18 iunie se pune în circulație cursa rapidă de autobuze pe traseul București-Cheia, avînd plecarea de la Autogara centrală la ora 6,00 și sosirea la Cheia la ora 9,00. La înapoiere plecarea din Cheia are loc la ora 18,00 și sosirea în București la ora 21,00. Cursa este zilnică și are opriri numai în Ploiești, Vălenii de Munte, Mîneciu. Cu aceeași dată se pune în circulație o cursă rapidă între Ploiești-Vălenii de Munte-Cheia cu plecarea din Ploiești la orele 7,00 și 13,00. Cursele Ploiești-Cheia se fac numai sîmbăta și duminica. Biletele pot fi procurate și anticipat la autogările respective. Costul călătoriilor la aceste curse este redus în raport cu kilometrajul, respectiv 31 și 17 lei; se desfășoară mai rapid decît cu trenul, facilitează accesul la o zonă turistică de mare interes.

Efortul de după diplomă

(Urmare din pag. I)

le studia; chestiunea este ce fel de studiu întreprindem. N-aș vrea să credeți că nu iubesc studiul și teoria: am și un „alibi", dacă se poate spune astfel, mai bine zis o dovadă: notele mele din facultate. Însă în momentul cînd îți iei diploma și treci de părerea generală și de structura, de disciplina în gîndire pe care ți-o formează manualele scrise de autori care au centrul de greutate în activitatea didactică, îți dai seama că producția, practica, au o serie de subtilități sau poate să încurcături pe care manualul nu ți le rezolvă. **Nu știu de ce studiul cuvintelor ar fi superior studiului întreprins asupra metalului. Tot studiu se cheamă și studierea pe care o faci asupra fenomenului, la fața locului.** Studiul nu se poate rezuma la informare și documentare „numai ca să știi"; el înseamnă, înainte de toate, **creație.**

— Un director, supus la un unghi de activitate de 360 grade, cum spuneați, avînd de coordonat un mare colectiv și de rezolvat atîtea probleme de producție și administrare, poate să depună o muncă de creație? În ce măsură? În ce constă ea?

— **Dacă studiu înseamnă numai să afli ce au făcut alții, atunci te condamni singur să vii întotdeauna după alții. Creația e singura salvare și, mi se pare mie, SINGURUL MOD POSIBIL de a studia,** cel puțin o dată ce ai absolvit. După ce ți-ai luat diploma nu mai ai de dat examene. Examenul tău e producția. Studiul de dragul studiului, fără un obiectiv, devine o lectură generală la care omul, după un număr de ani, venind acasă cu capul cît o bană, începe treptat să renunțe, în favoarea unor lecturi mai captivante, a televizorului etc. **În momentul însă cînd ai de rezolvat o problemă, cînd trebuie să creezi ceva, tot ce studiezi se lipește de tine, se așează parcă de la sine în carnea și creierul tău, și atunci lectura de specialitate devine din nou mai captivantă** decît cel mai captivant roman polițist. Din vremea studenției am învățat să nu-mi umplu capul decît cu cifrele strict necesare, să nu mă încarc cu date și formule, să nu-mi torturez centrii nervoși, să las creierul cît mai liber pentru a gîndi din plin și cu maximum de randament problema pe care o judec la un anumit moment. Din 20 de directori, cred că cel puțin 17 știu pe de rost cifra de cost pe luna trecută. La unele ședințe, dacă omul spune pe dinafară unele cifre (chit că le mai și greșește, dar cine le are la îndemînă pe moment?) face impresie. Mi se pare mai convenabil să știi din ce dosar să extragi la iuțeală cifra care îți trebuie, **dar în schimb să gîndești și să găsești soluții pentru obținerea unor cifre realmente scăzute.**

— Ce vi se pare esențial pentru un studiu creator?

— Idei poate avea toată lumea. Am impresia că nimeni nu duce lipsă de idei. Chestiunea este — cel puțin în tehnică — să ai idei realizabile. Poate să-ți vină ideea să mergi în Lună, lucrul e lesne de realizat într-o carte de literatură, dar în tehnică totul e să știi cum ajungi acolo. Ca director, pentru a antrena tot colectivul (îndeosebi pe cei de la cercetări: după absolvire am fost inginer de cercetări în orașul Dr. Petru Groza și îmi dau seama cît de important este laboratorul uzinal, dacă știi să-l folosești), pentru a antrena oamenii spre maximum de muncă și creație, nu am decît două griji: una e de a da destule idei, cealaltă de a nu da prea multe idei.

— În materie de studiu și cercetare, pot exista prea multe idei?

— Firește că da. Dacă într-o etapă dată se string mai multe decît e realizabil, atenția de la cele mai importante și cele mai realizabile se împrăștie. Orice abuz dăunează: o bucată de zahăr mîncată la vreme e bună, dar să mănînci de-o dată un kilogram... Eu unul aș limita numărul de ședințe și de puncte existente într-un plan de muncă și cred că răspunderea pentru executare nu ar scădea, ci ar crește, dacă s-ar focaliza asupra punctelor triate ca într-adevăr principale. Îmi place să-i controlez pe subalternii mei mai ales prin creație, prin latura pozitivă-constructivă; mai ales celor cu cercetarea, să le dau mereu ceva de făcut, un lucru realizabil, de care mi-ar plăcea să mă ocup eu însumi de nu m-ar ține treburile de ansamblu; îmi place să le cer socoteală nu întrebîndu-i ce făceau în clipa cînd am intrat în birou, ci interesîndu-mă de sarcina de cercetare pe care le-am dat-o, obținînd de la ei creația reală a unor oameni cu inițiativă.

— Dacă înțeleg bine, sînteți nu pentru un studiu egal repartizat la toți, ci pentru o diviziune a lui și o colaborare între ideile și munca de cercetare ale celor ce studiază și creează.

— Firește. Nu mă mărginesc să dau idei, sînt gata să și primesc, ar fi trist dacă m-aș anchiloza de la vîrsta asta. (Interlocutorul nostru are 32 de ani). Repet însă, o mare importanță o are alegerea și gradarea, crescendo-ul, sau, cum se spune acum, **etapizarea** studiului și creației: să știi ce probleme îți propui să rezolvi prin studiu și creație, cu ce forțe, în cîte trepte.

Adăugăm — pentru cititorul mai cunoscător în problemele industriale, căruia discuția ar putea să i se pară abstractă — că uzina de alumină din Oradea a atins toate consumurile specifice prevăzute, la unele fiind simțitor sub sarcină, și și-a atins indicii de calitate.

Adăugăm — pentru cititorul interesat de latura umană — că inginerul Ștefănoiu (Duțu, cum îi spun prietenii) a fost șef de promoție, s-a căsătorit din facultate, soția sa fiind azi inginer de cercetare, e tatăl a doi copii și a deprins, din anii cînd lucra în orașul Dr. Petru Groza, trei meserii de care e foarte mîndru: strungăria, șoferia (nu a lăsat pe nimeni să-i facă revizie la motorul mașinii, deși se află în termenul de garanție) și sudura; e născut într-o comună, cam la jumătatea drumului între orașul Dr. Petru Groza și orașul unde lucrează acum, Oradea.

MARI REZERVE DE CREȘTERE A PRODUCȚIEI DE CARNE ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Ca urmare a măsurilor luate în ultimii ani, s-a îmbunătățit continuu aprovizionarea populației, îndeosebi cu lapte și produse lactate. Anul trecut, cooperativele agricole au vîndut statului cu aproape 1 000 000 hl lapte mai mult față de contractele inițiale, iar în primele luni din acest an producția de lapte a continuat să crească. Progrese s-au făcut și în ceea ce privește mărirea producției de carne, datorită în principal faptului că a crescut greutatea medie a animalelor destinate abatorului.

Potrivit recomandărilor Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și Consiliului Superior al Agriculturii, în multe cooperative agricole au fost create îngrășătorii de taurine care valorifică cele mai ieftine nutrețuri și îndeosebi produse secundare ale culturilor agricole. Dar, deși au trecut cîțiva ani de la crearea primelor îngrășătorii de acest fel, ele nu se extind pe măsura posibilităților. În cele ce urmează, ne propunem să evidențiem experiența prețioasă cîștigată în acest domeniu de către o serie de cooperative agricole din regiunile Dobrogea, Argeș și Crișana și cauzele care fac ca ea să nu fie generalizată.

LA BAZA ORGANIZĂRII ÎNGRĂȘĂTORIILOR TREBUIE SĂ STEA CRITERIILE DE EFICIENȚĂ ECONOMICĂ

Prin anul 1963, în regiunea Dobrogea au fost întocmite ample studii legate de dezvoltarea în perspectivă a producției zootehnice în cooperativele agricole. În linii mari, acestea prevedeau dezvoltarea cu prioritate a fermelor de vaci de lapte și păsări în cooperativele agricole situate în zona de aprovizionare a orașelor dobrogene și a litoralului, crearea unor ferme de porcine în cooperativele cu producție mare de cereale din raioanele Negru Vodă, Medgidia și altele. În raioanele cu suprafețe mai mari de pășuni, fără să se renunțe la celelalte specii și categorii de animale, s-a stabilit să se dezvolte cu prioritate creșterea ovinelor și îngrășarea tineretului taurin pentru carne. Ținîndu-se seama că îngrășătoriile de taurine aduc, într-un timp scurt mari venituri bănești, asemenea îngrășătorii au fost organizate în cooperativele mai puțin consolidate din punct de vedere economic.

Anul trecut din cele 22 000 de taurine îngrășate și vîndute statului pe bază de contract de către cooperativele agricole din regiune 99,8 la sută au fost de calitatea I și a doua. Față de anul 1963, cînd greutatea medie a tineretului taurin vîndut statului era de numai 182 kg., s-a ajuns la 200 kg în anul 1965 și la 225 kg anul trecut. De asemenea, a crescut și greutatea medie de livrare a taurinelor adulte de la 339 kg în 1965 la 373 kg anul trecut. În unele cooperative agricole îngrășarea taurinelor a devenit o ramură principală de producție cu o pondere importantă în structura veniturilor bănești totale.

Facem un popas pe meleagurile raionului Adamclisi unde, anul trecut, din cele 18 îngrășătorii organizate, au fost vîndute statului animale în valoare de 9 800 000 lei. Ca și în celelalte raioane ale regiunii, aici se cresc vaci de rasă Roșie dobrogeană, bune producătoare de lapte, dar care se caracterizează printr-o greutate mai mică, iar în ce privește producția de carne, cu însușiri inferioare celorlalte rase din țară. Este cu atît mai mare meritul specialiștilor, al cooperatorilor care au demonstrat practic că și de la această rasă se pot realiza sporuri mari în greutate, iar organizarea îngrășătoriilor este rentabilă. Cooperativa agricolă din Abrud a îngrășat 425 taurine din această rasă de pe urma cărora a realizat un venit bănesc de peste un milion de lei. Numai banii încasați din această activitate au contribuit la ridicarea valorii zilei-muncă cu 10 lei. Rezultate asemănătoare s-au obținut și la cooperativele agricole din Negureni, Ostrov și altele. Aceste rezultate i-au determinat pe cooperatori să dezvolte îngrășătoriile, iar planurile de populare pe anul în curs să fie îndeplinite integral. De pe acum au fost concretizate măsurile care vor permite realizarea angajamentelor luate de cooperatorii din raionul Adamclisi de a îngrăsa anul acesta peste plan, animale în valoare de 1,4 milioane de lei. Prezentîndu-ne aceste rezultate, tov. **Constantin Stolea**, președintele uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție, ne înfățișează un amplu plan de măsuri menit să asigure creșterea eficienței fiecărei îngrășătorii. În strînsă colaborare, consiliul agricol raional și uniunea cooperatistă au analizat posibilitățile de valorificare a resurselor existente în raion pentru îngrășarea taurinelor. Deși în zona în care este situat raionul sînt multe dealuri și coline, cu păduri, vii și livezi, cu o pondere mai mică a culturilor de cîmp s-au găsit resurse pentru a se îngrăsa nu numai animale din prăsilă proprie, ci și din cumpărări de la unitățile din preajma litoralului. Numai de la cooperativele agricole aparținînd de orașul Constanța s-a prevăzut cumpărarea a 2 700 de viței pentru producția de carne.

Această cooperare, între unități situate în diferite raioane, prezintă o mare însemnătate economică. Pentru unitățile din preajma litoralului se creează posibilitatea ca resursele de furaje să fie utilizate cu preponderență pentru producția de lapte, care poate ajunge cu cheltuieli reduse și în stare proaspătă pe masa consumatorilor. Cooperativele agricole crescătoare de vaci de lapte din regiune vor vinde în total celor cu îngrășătorii un număr de 17 445 de taurine pentru îngrășat, îndeosebi animale tinere care nu sînt destinate prăsilei. Animalele cumpărate reprezintă aproximativ trei sferturi din totalul celor care populează îngrășătoriile în acest an.

În ce privește rentabilitatea acestui sistem de cooperare pentru cooperativele care au organizat îngrășătorii, sînt concludente rezultatele de pînă acum. Anul trecut, valoarea unui animal introdus în îngrășătorii a fost, în medie pe regiune, de 933 lei, iar la valorificare de 1 846 lei. La taurinele adulte această valoare a crescut de la 1503 lei la 2 139 lei.

După cum ne informează tov. **Victor Negoiță**, vicepreședinte al uniunii regionale a cooperativelor agricole, în multe unități, ca urmare a aplicării metodelor științifice de îngrășare, valoarea animalelor vîndute statului este aproape dublă față de anii precedenți. La cooperativa agricolă Corbu de Sus, raionul Medgidia, din îngrășătorie s-au încasat anul trecut 1 476 000 lei, față de un milion de lei cît a fost prevăzut. Aceasta se datorește în principal măririi greutății medii la livrare cu 22 kg față de cît s-a planificat inițial. Încurajați de rezultatele pozitive de pînă acum, cooperatorii din Mereni au organizat o îngrășătorie model care le va da posibilitatea ca numai în acest an să vîndă statului 1 100 taurine îngrășate.

În ansamblul măsurilor luate pentru organizarea îngrășătoriilor de taurine, de mare însemnătate este folosirea ureei sintetice, ca sursă valoroasă de proteine. Sub îndrumarea comitetului regional de partid, consiliile agricole și uniunile cooperatiste au organizat numeroase instructaje, demonstrații practice, schimburi de experiență și alte acțiuni care au permis ca îngrijitorii de animale să cunoască precis avantajele acestei metode, regulile de aplicare.

În regiune se produc mari cantități de coceni, paie, pleavă care, în trecut, erau adesea „uitate" pe cîmp. În prezent, în toate îngrășătoriile de taurine, ca și în multe ferme de vaci, au fost organizate bucătării de preparare a grosierelor. Acestea, după ce sînt tocate și saramurate, se amestecă cu nutreț însilozat, cu concentrate și soluție de uree. Toate aceste nutrețuri ieftine, care în cooperativele din țara noastră se găsesc în cantități de multe milioane de tone, sînt omogenizate cît mai bine, se lasă 12—24 ore pentru o ușoară fermentare după care se dau în hrana animalelor. Rezultatele practice atestă că metoda de hrănire a animalelor puse la îngrășat cu produse secundare ale agriculturii, la care se adaugă uree, merită să fie mai larg popularizată și extinsă într-un număr cît mai mare de cooperative agricole.

Din acest punct de vedere și în regiunea Dobrogea există multe rezerve nefolosite. În unele cooperative, din cauza neasigurării de rații calculate științific, iar uneori nici a apei în cantități corespunzătoare și la timp, se obțin rezultate nesatisfăcătoare. Cu toate că practic nu se mai livrează animale de calitatea a treia, totuși procentul celor de calitatea I este încă redus. La cooperativele agricole Nufărul, raionul Tulcea, Cîrjelari, raionul Măcin, și altele aproape toate taurinele vîndute au fost numai de calitatea a doua. În multe unități se prelungește mult perioada de îngrășare, se obțin sporuri mici în greutate, ceea ce scade eficiența îngrășătoriilor.

Există posibilități foarte mari de creștere a producției de carne, dacă se aplică metodele științifice ce stau la îndemîna specialiștilor. O dată cu crearea de loturi de animale de prăsilă și loturi de producție în cadrul multor cooperative agricole — acțiune aflată în curs de desfășurare — se creează noi posibilități de creștere diferențiată a animalelor. Totodată, aceasta înlesnește și aplicarea încrucișărilor industriale cu tauri din rasele de carne, ceea ce permite obținerea de produși cu însușiri superioare, care pot fi îngrășați în condiții de rentabilitate sporită. Din relatările tov. ing. **Mircea Frum**, șeful centrului regional de reproducție și selecție, au și fost identificați asemenea tauri care vor fi folosiți prin metoda însămînțărilor artificiale. La acest centru au fost efectuate deja studii valoroase de eficiență economică, au fost pregătite mărci din material plastic de culori diferite pentru individualizarea animalelor etc. Aplicarea în practică și a altor măsuri prevăzute în planurile consiliilor agricole și uniunilor cooperatiste va asigura o eficiență mai mare în creșterea și îngrășarea animalelor.

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ PIERDUTĂ PE DRUM

La sfîrșitul lunii decembrie anul trecut, dr. **Nicolae Ion**, vicepreședinte al Consiliului agricol regional Argeș, semna în ziarul nostru articolul intitulat „Esențial în creșterea animalelor este o rentabilitate înaltă". Concret, autorul se referea la înființarea de îngrășătorii de animale în cooperativele agricole cu excedent de furaje grosiere. Numărul acestor îngrășătorii se ridica la acea dată la peste 100, cu un efectiv de 11 000 taurine. În articol erau date și amănunte cu privire la modul de funcționare a îngrășătoriilor, cît și avantajele ce le obțin unitățile și membrii cooperatori, îngrijitorii de animale. În concluzie, era înfățișată o experiență valoroasă, țintind obținerea de cantități sporite de carne, de calitate superioară. Ce soartă a avut acțiunea de care aminteam? „Experiența a fost dezvoltată și facem totul ca ea să cîștige teren" — susține, din nou, dr. Nicolae Ion. Situația de pe teren arată însă că acțiunea s-a pierdut pe drum. Atrage în primul rînd atenția faptul că numărul îngrășătoriilor, comparativ cu anul trecut, a scăzut de la 100, la 63. „Au fost comasate sau desființate cele care nu mergeau" — vine replica de la consiliul agricol regional. Nimic de zis — dar cum se justifică faptul că numărul animalelor puse la îngrășat este cu mult sub cel de anul trecut (5 684 capete, față de 11 000)? Mai mult, la IRIC Argeș ni se spune că, în 4 luni din acest an, cooperativele agricole nu au livrat conform graficului 2 705 capete tineret bovin, neavînd greutatea și calitatea corespunzătoare. Totodată, din cele 2 800 bovine adulte livrate, 1 196 au fost și ele necorespunzătoare, fiind nevoie să fie date pentru îngrășare pînă la greutate normală, îngrășătoriilor din unitățile de stat. În cele 4 luni, cooperativele agricole au înregistrat pierderi, datorită diferențelor de calitate, de aproape 750 000 lei.

Problema îngrășătoriilor este complet neglijată în raioanele din zona cerealieră. Medicul veterinar **Ilie Ivana**, vicepreședinte al consiliului agricol raional Costești, raion situat în această zonă, ne informează că au fost organizate 8 îngrășătorii. Vorba vine „organizate", deoarece nici una nu întrunește condițiile cerute. Poposim, de pildă, la îngrășătoria cooperativei agricole din Ionești, indicată de vicepreședintele consiliului ca cea mai puternică din raion și unde ni se spune că au fost puse la îngrășat animale procurate și din alte unități. Nici vorbă de așa ceva. Îngrășătoria numără doar 43 capete tineret provenit din prăsilă proprie. Din fișe rezultă că sînt luni de zile de cînd animalele nu au crescut în greutate. Cu alte cuvinte animalele au consumat furaje, s-au cheltuit zile-muncă pentru îngrijirea lor și în loc de cîștig aduc pagube cooperativei agricole. Cunoscînd aceste lucruri este de neînțeles cum poate un vicepreședinte de consiliu agricol să ne prezinte drept realizări niște îngrășătorii practic inexistente, sau slab organizate. Astfel de tendințe de autoamăgire trebuie curmate cu hotărîre cu atît mai mult cu cît situații de felul celei de la Ionești se întîlnesc și în alte unități unde rezultatele obținute nu sînt nici pe departe la nivelul posibilităților. Un șir de cooperative, ca Humele, Slobozia, Urlueni, Mozăceni-Vale, nu au livrat nici un animal din cele contractate pentru că nu s-a atins greutatea normală.

La cooperativa agricolă de producție Rîca, din cauza proastei gospodăriri, a depozitării necorespunzătoare, s-a stricat o mare cantitate de coceni și lucernă. În cooperative ca Deagurile, Pădureți, cocenii au rămas pe cîmp netăiați. Există și o mare risipă de furaje, deoarece în multe cooperative tocătorile mecanice sînt defecte.

„Lucrurile nu stau bine din acest punct de vedere nici în raionul Slatina unde se cultivă în principal cereale, afirmă inginerul **Emil Florescu**, vicepreședinte al Uniunii regionale a cooperativelor agricole de producție Argeș. Răspunzător de această situație — ni se spune — este consiliul agricol raional (de ce nu și Uniunea raională a cooperativelor?) pentru că învocă tot timpul lipsa de condiții prielnice pentru organizarea de îngrășătorii, de mare capacitate. De ce condiții este nevoie? Acum spațiile de cazare sînt eliberate de animalele care au fost scoase în cîmp; există din abundență grosiere și alte subproduse cerealiere, iar ureea necesară poate fi procurată. Este nevoie numai de cunoașterea amănunțită a metodelor eficiente de îngrășare și de multă inițiativă.

Trebuie remarcat că datorită organizării temeinice a muncii într-un șir de îngrășătorii, animalele pentru sacrificare au fost preluate în acest an la greutăți mult mai mari decît în trecut. O experiență bună întîlnim la cooperativa din Morteni, raionul Găești, care și-a propus să îngrașe pînă la sfîrșitul anului 600 taurine, de la care să obțina un venit de 1,2 milioane lei. De avantaje substanțiale se bucură și îngrijitorii, ei fiind retribuiți în funcție de producție și depășirea sporului planificat. Inginerul **V. Sargu** ne-a spus că taurinele sînt livrate la o greutate medie de 250 kg fiecare. Între cooperativele frunteașe sînt date ca exemplu și cele din Drăganu, Cocu, Picior de Munte, Bălcești. Totuși, cercul evidențiaților, comparativ cu anul trecut, rămîne încă restrîns. Acest lucru ridică semne de întrebare privind preocuparea consiliilor agricole și a uniunilor cooperatiste pentru buna organizare a îngrășătoriilor și în celelalte cooperative agricole. Este de neconceput ca o acțiune care începuse bine în cursul anului trecut să fie lăsată la voia întîmplării, să se piardă pe drum experiența cîștigată în loc ca ea să fie extinsă într-un număr cît mai mare de cooperative agricole. Este cazul să amintim organelor agricole locale că, numai cu un număr redus de îngrășătorii, chiar dacă acestea sînt mai bine organizate nu se poate rezolva problema creșterii și îngrășării animalelor din regiune la o greutate mai mare. Este necesar ca în toate cooperativele agricole de producție, care au condiții sau acestea pot fi create, să se treacă neîntîrziat la organizarea de loturi de animale la îngrășat, să se asigure folosirea eficientă a tuturor resurselor de furaje.

O pondere principală în hrana animalelor o are masa verde și îndeosebi pășunile. O experiență bună, care a căpătat o oarecare extindere în regiune, o deține cooperativa din Coteana, unde animalele sînt hrănite pe bază de conveier verde. De asemenea, în anumite puncte ale regiunii Argeș ca Davidești, Deduleşti, Bascovele și altele au fost organizate pășuni model, care oferă posibilități bune pentru obținerea de producții sporite de carne și lapte. „Aceste pășuni model au fost create cu fonduri de la stat — remarcă inginerul **Florea Roșu**, adjunct al comisiei agrare a Comitetului regional de partid Argeș. Prea puțin se ocupă însă specialiștii ca astfel de modele să apară și în cooperativele agricole". După cum se vede și în ceea ce privește lucrările de îmbunătățire a pajiștilor în regiunea Argeș se merge pe „modele", desigur bine venite, dar cu condiția să se ia astfel de măsuri încît faza „modelelor" să fie depășită. Or, în prezent, procentul de pajiști ameliorate de pe care se obțin producții mari de 20—30 tone de masă verde la hectar reprezintă un procent redus din totalul suprafețelor de pășuni ale regiunii. Se simte nevoia ca organele agricole locale să ia măsuri pentru ca experiența prețioasă dobîndită să fie extinsă și generalizată, folosind în acest scop mai mult posibilitățile de care dispun cooperativele agricole.

Este de datoria consiliilor agricole, a uniunilor cooperatiste să se ocupe mai îndeaproape de organizarea îngrășătoriilor, să rezolve problemele privind rentabilizarea acestora, astfel ca ele să devină surse mari de venituri bănești pentru cooperativele agricole.

POSIBILITĂȚI EXISTĂ; DE CE NU SÎNT FOLOSITE?

În regiunea Crișana sînt multe cooperative agricole care au de 5—6 ani îngrășătorii de taurine organizate, o bogată experiență în acest sens. În anul trecut, din îngrășătoria cooperativei agricole din Zăuan, raionul Șimleu, s-au obținut venituri în valoare de peste 417 000 lei. Aceasta i-a determinat pe cooperatori ca, în acest an să tripleze numărul de taurine îngrășate. De asemenea, cooperatorii din Salonta Tileagd, Șimand, Borș, Diosig II, Vaida sînt cunoscuți ca mari furnizori de taurine îngrășate. Aceste cooperative livrează aproape în totalitate produși de calitatea I și extra. Greutatea medie a tăurașilor îngrășați a ajuns la peste 350 kg, iar în multe unități de 400 kg în medie. În acest an, organizarea de îngrășători de taurine a intrat în preocupările a 126 din cele 275 de cooperative agricole din regiune, mai ales a celor situate în raioanele Salonta, Oradea și Criș.

Dar nu în toate cazurile îngrășătoriile sînt organizate la nivelul cerințelor din care cauză nu realizează indicatorii calitativi și sporul de greutate prevăzut. În raionul Marghita, anul trecut s-au obținut rezultate slabe pentru că ureea nu s-a folosit deloc în furajare.

Tovarășul **Pavel Dănuț**, președintele uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție Aleșd, era satisfăcut că, în acest an, exemplul cooperativei agricole din Tileagd va fi urmat de încă trei unități. Este oare satisfăcător numărul acesta? Numai atîta se poate face în raionul Aleșd? Dacă avem în vedere existența a circa 12 000 ha pășune, o suprafață însemnată de plante furajere cultivate, bune pentru creșterea și îngrășarea de bovine și ovine, că sînt deja școlarizați un număr important de brigadieri zootehnici, rezultă că mari posibilități nu sînt valorificate. La cooperativa din Lugaș se construiește o îngrășătorie de 100 capete, dar multe alte unități din raion nu fac nici măcar atît.

O situație asemănătoare există și în raioanele Bejuș și Gurahonț. Consiliile agricole și uniunile cooperatiste din aceste raioane motivează că nu au fibroase, dar „uită" că ar putea folosi masa verde și multe alte resurse de furaje. Lipsa de interes manifestată pentru organizarea îngrășătoriilor explică și calitatea slabă a bovinelor livrate, care au în medie cu 50 de kilograme mai puțin decît cele provenite din alte raioane. Pînă în prezent, consiliile agricole și uniunile cooperatiste nu au luat încă măsuri eficiente pentru a stăvili risipa de furaje grosiere care are loc în multe cooperative agricole. La cooperativa Tîrnova, raionul Ineu, deși au existat furaje suficiente, din care o parte s-au și vîndut au fost îngrășate doar taurinele din prăsilă proprie, fără să se folosească deloc ureea. În alte cooperative, ca Hidișel, raionul Oradea, și Pilu, raionul Criș, deși s-a stabilit inițial ca îngrășarea tineretului bovin să se facă mai ales pe seama grosierelor, acest lucru nu s-a realizat, o parte din coceni au fost lăsați pe cîmp unde s-au degradat.

Este necesar ca în cel mai scurt timp consiliile agricole și uniunile cooperatiste să analizeze situația îngrășătoriilor și să ia măsuri pentru punerea în valoare a posibilităților existente pentru ca toate animalele destinate abatorului să aibă o greutate cît mai mare.

Organizarea îngrășătoriilor de taurine în cooperativele agricole constituie unul din mijloacele importante de sporire a producției de carne. În acest scop, principalul este să se folosească mai bine baza materială existentă, să se amenajeze adăposturile în mod corespunzător prin folosirea mijloacelor locale. De mare însemnătate este strîngerea și gospodărirea cu grijă a tuturor resurselor de nutrețuri, generalizarea metodelor de preparare a acestora pentru a putea fi folosite cu eficiență maximă la îngrășarea animalelor. În această perioadă trebuie să se folosească cît mai rațional cantitatea mare de nutrețuri verzi, îndeosebi de pe pășuni, pentru creșterea și îngrășarea animalelor, ceea ce constituie unul din mijloacele importante de a obține producții mari de carne cu cheltuieli reduse. Consiliile agricole, uniunile cooperatiste au datoria să se ocupe îndeaproape de îndrumarea conducerilor cooperativelor pentru îngrășarea tuturor animalelor destinate producției de carne, să analizeze aspectele economice ale acestei acțiuni, să demonstreze cît de mari pot fi cîștigurile prin îngrășarea și livrarea animalelor la o greutate cît mai mare. Popularizarea prin toate mijloacele propagandei agricole a multiplelor avantaje pe care le prezintă organizarea de îngrășătorii de taurine, aplicarea pe scară largă a metodelor științifice de îngrășare a animalelor într-o perioadă mai scurtă de timp, cu un consum specific redus de furaje, va asigura realizarea de mari venituri bănești pentru cooperativele agricole și membrii acestora, mărirea contribuției cooperativelor la aprovizionarea cu carne a populației.

C. BORDEIANU
Gh. CÎRSTEA
I. PITICU

CE ARATĂ PRIMELE 4 STAGIUNI ALE TEATRELOR POPULARE

puncte de vedere

În intenția realizatorilor, teatrele populare de amatori — ale caselor de cultură și ale sindicatelor — ar fi trebuit să înmănuncheze virtuțile amatorismului artistic la scara etalonului. Și nu se poate spune, despre cîteva dintre ele, mai exact doar despre cîteva spectacole, că nu ar fi realizat această intenție. Numeroși oameni de teatru, în cunoștință de cauză, împreună cu mii de spectatori, au apreciat în unanimitate valoarea unor reprezentații ca „Hangița" și „Act venețian" (Teatrul popular din Mediaș, în regia lui Ban Ernest și, respectiv, a lui Constantin Codrescu), „Montserrat" (Teatrul popular din Lugoj, în regia lui Dan Radu Ionescu), „Dincolo de zare" (Teatrul popular din Rm. Vîlcea, în regia lui D. Neleanu). Eforturile artistice, ca și eforturile materiale înglobate în crearea unor astfel de spectacole s-au dovedit, cu prisosință, justificate. În aceste cazuri a avut loc o întîlnire între un grup de talente evidente, o piesă inspirată și un regizor competent și inimos.

Teatrele populare dispun de talente reale — nu multe, adevărat — și mai cu seamă, la fiecare teatru popular există un grup de pasionați „incorigibili" care și-au închinat ani în șir timpul liber scenei. Trebuie să recunoaștem că într-o vreme în care pasiunea univocă pentru fotbal, de pildă, a contaminat milioane de oameni, prezența ici-colo a cîte unui grup de îndrăgostiți fără rezerve de artă este reconfortantă și dătătoare de speranțe. Iar dacă am amintit de virtuțile amatorismului artistic, voi adăuga că nu situez — spre deosebire de alte opinii — valoarea spectacolelor amatorilor, cu toate că nici acest aspect nu e de neglijat, drept prima dintre virtuți. Mi se pare că însăși participarea nemijlocită a unor oameni lipsiți de studii de specialitate la creația artistică, însuși actul creator în sine reprezintă un sens major al amatorismului, o modalitate contemporană de valorificare a potențelor creatoare ale individului, și se înscrie în plin proces de dezvoltare armonioasă a personalității umane. Și vom saluta în continuare prezența acestui „violon d'Ingres", prezența acestei pasiuni secunde, dar deloc secundare, în viața contemporanilor noștri. Și ca pe o modalitate pozitivă de consumare a timpului liber — cu atît mai pozitivă cu cît ponderea preocupărilor culturale în structura timpului liber al majorității oamenilor este încă nesatisfăcătoare — dar și ca un mijloc de difuzare a valorilor culturii teatrale, mai cu seamă în rîndurile unui public cam prea mult ocolit de turneele profesioniștilor, cum e cel al satelor, dar și cel al unor orașe ca Sighet, Reghin Călărași și chiar Rm. Vîlcea sau Lugoj. Chiar dacă aceste talente sînt lipsite de studii de specialitate, e binevenită posibilitatea ce li se dă să se urce pe scenă, căci desigur instituțiile de învățămînt artistic nu epuizează toate rezervele de talent de care dispune poporul nostru mult înzestrat. Și să adăugăm la toate acestea că în unele locuri, prezența actuală a teatrului de amatori se înscrie în continuarea unor tradiții cu care pe drept cuvînt ne mîndrim. La Lugoj, teatrul românesc de amatori a fost un centru de afirmare a limbii și spiritualității românești. În 1849, amatorii din Lugoj au prezentat spectacole în folosul văduvelor și orfanilor revoluției pașoptiste. Iar trupele de amatori lugojene au înscris în rîndurile lor nume care rămîn în istoria culturală sau politică a țării.

Iată deci că există suficiente argumente în favoarea teatrului de amatori, astfel că opiniile celor ce — în culise — condamnă în bloc amatorismul teatral, ca fiind superfluu, apar cel puțin nedrepte. Și totuși... există un „totuși".

Rezultatele primelor patru stagiuni nu ne îndrituiesc a afirma că teatrele populare și-ar fi realizat integral promisiunile. Mai cu seamă în ultima stagiune par să se fi adunat consecințele rutinei și ale unei anumite blazări. Teatrul popular din Turnu Severin a desfășurat o activitate anemică, redusă la două premiere — prezentate la începutul stagiunii — cu totul nesemnificative. La Călărași, un grup de oameni dotați și entuziaști au avut de înfruntat dificultățile unei partituri care i-a solicitat — sub diverse aspecte — peste puterile lor („Io, Mircea Voievod") și au reușit, după șase luni de repetiții, din pricina unei regii incompetente, să prezinte un spectacol mediocru, lipsit de șlefuirea elementară necesară. Abia la sfîrșitul stagiunii a mai fost realizată — cu sprijinul lui C. Moruzan — premiera comediei „Sfîntul Mitică Blajinu". Teatrul popular din Rm. Vîlcea, după ce în stagiunea precedentă a culeș aplauze binemeritate cu „Dincolo de zare", a eșuat în stagiunea aceasta cu o piesă periferică („Căsnicia nu-i o joacă" de I. D. Serban), în timp ce Teatrul din Mediaș nu a prezentat încă nici o nouă premieră. Teatrele populare ale sindicatelor „excelează" în majoritatea cazurilor printr-un repertoriu situat la marginea artei și prin spectacole montate în pripă, lăsate la latitudinea unor „regizori" plini de intenții bune, dar al căror har și a căror competență pot fi puse serios la îndoială.

Am văzut multe dintre aceste spectacole și, în deplină cunoștință de cauză, subscriu spuselor acelor oameni de teatru care afirmă că asemenea producții subartistice nu numai că nu educă, dar alterează gustul public.

Cauzele? Amatorii din Călărași vor invoca, pe drept, lipsa de sprijin a unor foști activiști culturali, salarizați tocmai ca să creeze condiții prielnice de manifestare amatorismului. Activiștii culturali din Turnu Severin invocă, în schimb, numărul prea mare (!?) de turnee profesioniste, care, chipurile, le-ar stînjeni propria activitate. Amatorii din teatrele populare ale sindicatelor vor invoca absența unor regizori competenți. Dincolo însă de aceste explicații, mai mult, mai puțin sau deloc întemeiate, se ridică erori de concepție, vicii de fond. Teatrele populare concentrează în prezent nu numai valorile — cîte sînt — dar și limitele provenite dintr-o concepție și o practică eronată a amatorismului în general.

Gigantomania a făcut și mai face ravagii în acest domeniu. S-a lansat, ani de zile, un fel de cuvînt de ordine al sporirii continue a numărului de formații teatrale, indiferent dacă ele au sau nu acoperire în talente. Această concepție și practică inflaționistă nu servește nici difuzării valorilor artei teatrale, nici procesului de autoeducare artistică a însăși amatorilor. Ea servește — probabil — doar unui corp de lucrători salariați, din diverse domenii și la diverse nivele, care își justifică existența prin dările de seamă privind sporirea numărului de formații. Poporul nostru cîntă și dansează — în spirit folcloric — de două mii de ani. Dar participarea talentelor lipsite de studii de specialitate la creația cultă este un fenomen de tradiție recentă, rezultat al creșterii ponderii populației urbane în structura social-demografică. E firesc, poate, să avem mii de formații de dansuri și mii de coruri, dar mii de echipe de teatru? De ce? Pentru că teatrul folosește ca principal mijloc de exprimare cuvîntul și de vorbit toți vorbim? De ce n-avem mii de orchestre simfonice și de cameră de amatori sau mii de cercuri de balet sau de artă plastică sau mii de cinecluburi? Pentru că în aceste domenii e nevoie și de „tehnică". Dar în teatru educația expresiei vocale și corporale e o întreprindere ușoară? Și ce altceva decît gigantomania, sub altă față, i-a împins pe amatorii de la Turnu Severin să monteze nici mai mult nici mai puțin decît „Rața sălbatică" cu toate că nici nivelul de cultură a emisiei vocale a majorității interpreților n-ar fi pledat pentru o asemenea alegere de repertoriu?

S-a mai instaurat și marota „activității permanente". Și s-a mai introdus și termenul de „muncă" în domeniul amatorismului. Dar amatorismul nu e muncă decît în sensul consumului de energie, dar nu e și nu va fi muncă niciodată ca mijloc de cîștigare a existenței. Amatorismul e mai degrabă joc, și el reintroduce, acolo unde e păstrat în limitele-i firești, credința în joc și în seriozitatea jocului, la vîrsta tinărului și adultului. Și nu permanența, ci tocmai fluctuația — atît de condamnată! — este specifică amatorismului. Iar dacă luăm „sarcina" activității permanente, e firesc să apară ideea „stimulării materiale" și chiar unele revendicări în acest sens. La unele teatre populare au apărut oameni care au refuzat rolul, cu o zi înainte de premieră (!) dacă nu sînt remunerați. Și au fost remunerați, din veniturile extrabugetare! Iată cum o mișcare a cărei noblețe stă tocmai în caracterul ei dezinteresat, liber de orice interese materiale, poate fi otrăvită, ca urmare a unor concepții și practici care creează un climat vicios. Activitatea permanentă, în condițiile în care amatorismul crește pe tulpina timpului liber, așa cum ar fi normal, și nu prin scoaterea din producție sau de la orele de curs, e un non-sens. Și ce „sarcini" pot primi amatorii de la activiștii salariați, cînd de fapt activitatea voluntară, liber consimțită, a amatorilor le justifică salariile acestora? Activiștii culturali salariați primesc salariu pentru a crea condițiile materiale, organizatorice și alimentul spiritual necesar activității, nu pentru a trasa „sarcini" amatorilor.

Aceste practici ciuntesc amatorismul în înseși rosturile lui fundamentale, și astfel se întreține goana după cifre, după „realizări" răsunătoare, formalismul, și chiar practicile oneroase. Iar cei cu adevărat talentați și sincer îndrăgostiți de teatru simt cum le apare în inimă un gol, pentru că, practicat astfel, acolo unde se manifestă asemenea concepții și metode, amatorismul apare lipsit de atributele-i firești, umflat ca o gogoașă arătoasă, dar goală pe dinăuntru.

Este vremea să reintroducem sinceritatea și deplin-libera participare sau neparticipare în amatorism: să introducem studiul, laboratorul, experimentul, cărora li se vor dedica nenumărați oameni dotați, și nu neapărat spectacolul „de mari proporții" destinat concursurilor, nu neapărat, nu cu orice preț, și mai ales nu cu prețul alterării gustului. Să respingem radical concepțiile și practicile inflaționiste și să nu concepem amatorismul drept o „muncă", ci drept joc, o floare frumoasă crescută firesc, nu o floare de ceară legată cu sîrmă pe tulpina timpului liber.

Theodor MANESCU

cinema

● **SPARTACUS** — film pentru ecran panoramic: PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.
● **VIAȚA LA CASTEL**: REPUBLICA — 9,15; 11,30; 14; 17; 19,15; 21,30, FLAMURA — 9; 11,15; 15,30; 18; 20,30 (la ambele completarea **Dacă treci rîul Selenei**), GRIVIȚA (completare **Mama lui Adrian**) — 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **PENTRU UN PUMN DE DOLARI** — cinemascop: LUCEAFĂRUL (completare **Aluminiul**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI (completare **Uneltele gîndirii**) — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA (completare **Dacă treci rîul Selenei**) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21, STADIONUL REPUBLICII — 20,15, GRĂDINA DOINA — 20,30.
● **MOARTEA VINE PE PLOAIE**: CAPITOL — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; la grădină — 20,15.
● **DOCTOR PRĂTORIUS** — cinemascop: AURORA (completare **Dacă treci rîul Selenei**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; la grădină — 20,30.
● **PRINTRE VULTURI** — cinemascop: FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — 20,15, EXCELSIOR — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, FEROVIAR — 8; 10,15; 12,30; 15; 17,30; 20 (la toate completarea **Dacă treci rîul Selenei**), MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15, ARENELE LIBERTĂȚII — 20,30 (la ultimele două completarea **Aluminiul**), STADIONUL DINAMO — 20,15.
● **NEVĂZUT, NECUNOSCUT**: Cinemateca — 10; 12; 14.
● **MONTPARNASSE 19**: UNION (completare **Tensiune înaltă la Bechet**) — 15.
● **DESENE ANIMATE**: UNION — 18.
● **SEARĂ DE POEZIE ȘI FILM**: UNION — 20.
● **PROGRAM PENTRU COPII**: DOINA — 9; 10.
● **ROBII**: DOINA (completare **Orizont științific nr. 2/1967**) — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.
● **VIAȚA PARTICULARĂ**: LIRA (completare **În tainițele muzeului**) — 15,15; 17,30; 19,45; la grădină — 20,30.
● **CRISTALE FĂRĂ ȚAINE — GIMNASTUL — CHEMAREA VULCANILOR — TREZIREA — VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA PLOIEȘTI**: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **CENUȘĂ** — cinemascop (ambele serii): DACIA (completare **Pasiuni**) — 8,30—19,45 în continuare.
● **FRENCH-CANCAN**: TOMIS (completare **Uneltele gîndirii**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — 20,30.
● **CLIMATE** — 9,30; 12,15; 15, STRĂINUL — ambele serii — 18; CENTRAL.
● **DACII** — cinemascop: FLOREASCA (completare **Uneltele gîndirii**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **JANDARMUL LA NEW YORK** — cinemascop: GIULEȘTI (completare **Aluminiul**) — 15,30; 18; 20,30, BUZEȘTI — 14,30; la grădină — 20,45.
● **SPIONUL** — cinemascop: UNIREA (completare **De ziua mamei**) — 15,30; 18; la grădină — 20,15.
● **ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE** — cinemascop: PROGRESUL — 14,30; 17; 19,30, GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20,30.
● **CRONICA UNUI BUFON**: VICTORIA — 18,30; 20,45.
● **DENUNȚĂTORUL**: BUCEGI (completare **Autobiografie**) 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, la grădină — 20,15, GLORIA (completare **Problema**) — 9; 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30, ARTA (completare **Poveste sentimentală**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,45, la grădină — 20,30.
● **CAVALERUL FĂRĂ ZALE**: VITAN (completare **Povestea leului**) — 15,30; 18.
● **APE LIMPEZI** — cinemascop: MOȘILOR (completare **Atențiune, atențiune, se apropie!**) — 15,30; 18; la grădină — 20,30, BUZEȘTI (completare **Mai sus, mai repede, mai tare**) — 16,45; 18,45.
● **MOMENTUL ADEVĂRULUI** — cinemascop: MUNCA — 15; 17.
● **A DISPĂRUT UN FRAGONARD**: MUNCA (completare **Mărturii de glorie nepieritoare din istoria patriei**) — 19; 21.
● **REÎNTOARCEREA PE PĂMÂNT** — cinemascop: COTROCENI (completare **Fabrica de împachetat fum**) — 15,30; 18; 20,30.
● **CELE DOUĂ ORFELINE**: RAHOVA (completare **Mama lui Adrian**) — 15,30; 18; la grădină — 20,30.
● **NU SÎNT DEMN DE TINE**: COLENTINA — 15; 17,30; la grădină — 20.
● **FANTOMA DIN MORRISVILLE**: GRĂDINA EXPOZIȚIA (completare **Redați-ne viața**) — 20,30.
● **STRIGĂTUL**: DRUMUL SĂRII (completare **Orizont științific nr. 3/1967**) — 15,30; 17,45; 20.
● **NOAPTEA IGUANEI**: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.
● **CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN**: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
● **OMUL FĂRĂ PAȘAPORT** — cinemascop: COSMOS (completare **Proiecte**) — 15,30; 18; 20,30.
● **GENTLEMANUL DIN COCODY** — cinemascop: FERENTARI (completare **Istoria unui manuscris**) — 15,30; 18; 20,30.
● **UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE**: PACEA (completare **Păsările dragostei**) — 16; 18; 20.

BUNUL GUST MUZICAL

Eugen PRICOPE

Înmulțirea și dezvoltarea instituțiilor de artă și a mișcării de amatori în țara noastră dovedesc pe o largă arie socială nu numai extinderea continuă a gustului pentru frumos, dar și pătrunderea în mase a formelor superioare de cultură artistică.

Gustul echivalează cu priceperea de a alege, cu cumpătarea, cu înclinația mereu educată de a aprecia lucrurile din punctul de vedere al frumuseții. Intrăm, așadar, în domeniul culturii gustului, al perfecționării lui. Capacitatea de ascultare a omului nu putea să rămînă, numai ea, pe treptele primare fiziologice în evoluția plurimilenară a înălțării omului. Omul a vorbit și a cîntat din ce în ce mai nuanțat, a inventat și perfecționat variate instrumente muzicale. Omenirea s-a înzestrat cu o cultură a sunetelor, o artă specifică a cărei istorie înscrie astăzi nume pline de glorie, pretutindeni cinstite.

Gustul firesc și mereu slefuit al sunetelor a produs exemplare folclorice care au smuls elogii celor mai mari compozitori și oameni de gusturi alese. Să ascultăm cîntecele și dansurile noastre nealterate, neprelucrate de „stricătorii de folclor", acele comori de bun gust muzical cum este Purtata, jocul fetelor din Căpîlna. Ce spun maeștrii ritmurilor stereotipe de muzică ușoară, ale efemerelor „melodii preferate", intens difuzate prin audiență abuzivă la mijloacele civilizației electrotehnice? Ce spun despre această simplicitate genială, compozitori care nu ar fi mulțumiți chiar dacă toate instrumentele de percuție din lume le-ar sta la dispoziție într-o uriașă orchestră de zgomote nemaiauzite? Să fim bine înțeleși: nu putem fi impresionați de amploarea orchestrei dacă ea nu servește ideea muzicală, dacă se rezumă doar la un spectacol auditiv exterior și artistic, neconcludent.

Ne-am obișnuit să aplaudăm: desigur, orice apariție pe scenă presupune o capacitate artistică, o stăruință. Dar aplaudăm prea mult din obișnuință, din politețe, iar critica muzicală cotidiană umblă prin subsoluri de pagini cu convenințe din cele mai plicticoase și demonetizate. Se referă, de exemplu, la grandilocvența muzicii lui Liszt ca la ceva desuet, ori de gust îndoielnic (ca să nu spună altfel), în schimb, cînd un compozitor amplifică considerabil orchestra din dorința, declarată în programul de sală, de a crea contraste și efecte puternice, dar de fapt nereușind decît să asalteze auzul iubitorilor de muzică pînă la ceea ce acusticienii numesc pragul durerii, vătămarea urechii, isprava este lăudată ca fiind novatoare.

Cum să ne explicăm acest fenomen? Eu cred că neajunsurile provin de la slaba îndrumare a criticii, de la ezitările sau frazele echivoce ale unor cronicari care, în loc să ofere ascultătorului anume criterii sigure de apreciere, de discernere a valorilor autentice de false valori, se feresc în mod frecvent să facă aprecieri. Ascultătorul trebuie să fie îndrumat spre a-și creea singur, cu vremea, capacitatea de judecată a muzicii adevărate. Bunul gust se formează, pentru el este nevoie să se militeze cu mai multă răbdare și perseverență.

În repertoriul soliștilor, dirijorilor, formațiilor, instituțiilor, în alcătuirea programelor se reflectă gustul, în interpretare se reflectă gustul (sau lipsa de gust). Gustul a ieșit din individualul fiziologic, se plasează în psihologic, ia funcții estetico-sociale, căpătînd înțelesul facultății de a simți și înțelege la un moment dat frumosul ca valoare, de a-l distinge de non-valoare. Nu mai e vorba numai de senzație, impresie, emoție și sentiment, ci de cultură, de o formă specifică de cultură care este o categorie obiectivă, social-istoric determinată. „...E frumos ce-mi place mie" este o zicală învechită, de un individualism naiv, simplist, limitrof exercițiului constant și evoluției artelor în societate.

Gusturile se diferențiază, desigur, după predilecția pentru un domeniu sau altul al artei și literaturii, după gradele de cultură, după temperamentul indivizilor, grupurilor sau păturilor. Dacă genurile și formele lucrărilor de artă se întemeiază pe norme și reguli de ordin general sau, uneori, strict severe, gustul face excepție, scapă îngrădirilor. O remarcă și Montesquieu în eseul său pentru enciclopedia lui d'Alembert. Poate de aceea locuțiunea amintită a devenit proverb în Franța.

În două aforisme, Lucian Blaga ne spune: a) „Atît omul de bun gust cît și cel înzestrat cu prost gust pot să creadă că gustul e în sine foarte relativ și că nu există propriu-zis „erori ale gustului" Dar ce eroare de inteligență să afirmi un asemenea lucru!" b) ...„talentul nu este întotdeauna însoțit și de bunul gust pe care-l merită. Este însă un semn de autenticitate a talentului cînd acesta izbutește în pofida unui gust vrednic de dispreț". Așadar, se vorbește despre gust chiar în cazul talentelor. Ba, mai vîrtos, fiindcă un talent poate mai lesne să propage acel „gust vrednic de dispreț". Talentul obligă, obligă la atenta îndrumare, la muncă, la control, la confruntarea verificatoare, dar mai ales la dobîndirea unei culturi multilaterale și profunde care-l poate încorona. Altfel talentul ajută prea puțin sau chiar încurcă pe artistul-privighetoare.

Și despre melomani se poate afirma într-un sens larg că au talent muzical. Pentru că ei doresc mereu să asculte, pentru că iubesc arta sunetelor, nu rareori mai pasionat decît cei ce și-au făcut o meserie din ea. Folosindu-se de pozițiile lui și abuzînd de stima ce i se acordă, profesionistul cu gust îndoielnic sau snobul — cavalerul agresiv al prostului gust, mai ales atunci cînd este lipsit de principii etice — produce deseori derută în rîndul publicului, alterează cel mai elementar bun simț în materie de percepere artistică. Dacă se poate vorbi uneori de lipsa de gust a publicului, apoi ea reprezintă amplificarea lipsei de gust a unora care fac muzică sau difuzează păreri eronate despre ea. Din punctul de vedere al gustului e greu să găsești deosebiri între omul care își îmbată auzul mereu cu banala romanță favorită pe care o are el pe placă acasă, melomanul ce se limitează la cîteva prea cîntate lucrări devenite parcă șlagăre simfonice, dirijorul care îmbrînceșe accentele și tempii unei capodopere beethoveniene isprăvind-o mai devreme decît se cuvine și criticul muzical care salută în scris interpretarea prin cîteva sloganuri de specialitate.

Nu este vorba de a aduce pe alții neapărat la un anumit gust, la anumite forme sau genuri de artă, de a disprețui pe unele și aprecia prea mult pe altele. Scriind cîteva rînduri despre gust, Debussy, rafinatul compozitor-novator, spunea cu franchețe: „Nu există decît o muzică și aceasta își ia prin ea însăși dreptul de a exista, fie că împrumută ritmul unui vals — chiar de café concert, sau cadrul impozant al unei simfonii. Și de ce să nu mărturisim că, în aceste două cazuri, bunul gust va fi adesea de partea valsului, în vreme ce simfonia va ascunde cu grijă mormanul pompos al mediocrității ei".

În viața noastră muzicală se desfășoară un proces de orientare categorică spre arta de calitate, de aleasă ținută artistică. Discuțiile și anchetele sociale pe această temă o confirmă. Acțiunile stăruitoare depuse în ultimii ani pentru promovarea muzicii de cameră, de pildă, își arată, cel puțin în Capitală, bunele rezultate prin stabilizarea formațiilor, periodicitatea manifestărilor și prezența nu rareori a unui public numeros. Este un teren ce trebuie cultivat cu grijă.

Dezvoltarea și lărgirea continuă a gusturilor, genurilor și formelor de artă constituie o problemă complexă, majoră, de durată, a politicii culturale. Din ea nu poate lipsi preocuparea pentru denistarea și combaterea gusturilor eronate în materie de muzică și aceasta fără să ne lăsăm peste măsură de impresionați de genul de manifestare, de rangul instituției, interpretului sau interpretilor. Să discutăm pe îndelete și despre acest gust, să propagăm mereu bunul gust, fiindcă se știe, muzica bună ne „înfrumusețează viața.

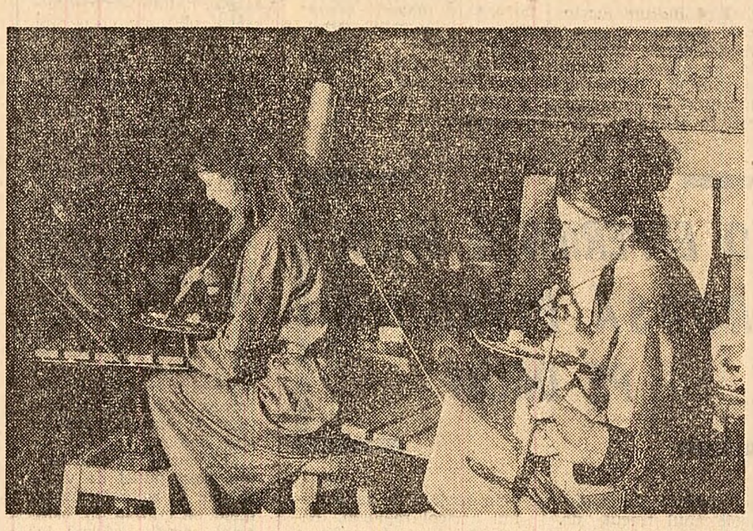

Casa orășenească de cultură din Galați. În fața șevaletelor, tinerii membri ai cercului de artă plastică Foto: Agerpres

teatre

● Teatrul de Operă și Balet: **RIGOLETTO** — 19,30.
● Teatrul de stat de operetă: **SECRETUL LUI MARCO POLO** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **REGINA DE NAVARA** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU** — 20.
● Teatrul Muncitoresc C.F.R. (în sala Teatrului de Comedie): **OMUL CARE A VĂZUT MOARTEA** — 19,30.
● Teatrul „Barbu Delavrancea": **CA-N FILME** — 20.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **HORIA ȘI RADU ȘI ASUMĂ RISCUL** — 19,30, (sala Victoria): **COLIBRI MUSIC-HALL** — 19,30.

tv

18,00 — La ordinea zilei: Organizarea științifică a producției și a muncii. 18,20 — „Mult e dulce și frumoasă". Participă acad. prof. Iorgu Iordan. 18,30 — Pentru copii, filmul: „Gărgărița". 18,40 — Pentru tineretul școlar: Studioul pionierilor. 19,30 — Telejurnalul de seară 19,50 — Buletinul meteorologic. 20,00 — Filme de animație. 20,15 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice: Itinerar iugoslav. 20,45 — Studioul mic: „Parabole" de Dumitru Solomon. Interpretează un colectiv de actori ai Teatrului „Mihai Eminescu" din Botoșani. 21,15 — Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă. Emisiune de știință. 22,00 — Tineri soliști români laureați ai concursurilor internaționale. 22,30 — De la Giotto la Brâncuși. Emisiunea a IX-a, prezentată de Ion Frunzetti. 22,50 — Telejurnalul de noapte.

note de lector

AL. DIMA „Conceptul de literatură universală și comparată"

Volumul lui Al. Dima — *Conceptul de literatură universală și comparată* — de curînd apărut în Editura Academiei, se înscrie într-o sferă de preocupări ilustrată în cultura noastră îndeosebi de lucrările fundamentale ale lui Tudor Vianu, căruia i se aduce, de altfel, un cald omagiu în capitolul intitulat „Cercetări comparatiste privind literatura română". Studiile teoretice și aplicative mai vechi, precum și inedite, ale autorului acestui volum vin ca un ajutor prețios pentru cercetătorul și istoricul literaturii române în stabilirea raporturilor ei cu celelalte literaturi. Literatura universală și literatura comparată sînt privite în primul rînd ca posibilități științifice de raportare a literaturii noastre la valorile literaturii universale.

Studiile de bază ale volumului ni se par a fi în primul rînd cele privind „Conceptul de literatură universală" și „Literatura comparată și perspectivele ei". După cum arată Al. Dima, conceptul de literatură universală este „un concept istoric și relativ, bazat pe realități în diferite grade sub felurite forme în toate orînduirile". Ca trăsături distincte ale acestui concept sînt văzute de autor „caracterul istoric" și „raportarea la categoria particularității". „Universalului", avînd caracter de generalitate, i se opune „particularul" și nu „naționalul" pentru că antinomia „universal-particular" cuprinde și opoziția specială „universal-național". O însemnată contribuție la recunoașterea universalității unei opere aduce însuși „particularul" acesteia, adică specificul ei național. Exemplele ilustre aduse în dezbatere, cum ar fi Homer, Shakespeare, Tolstoi, Eminescu sau Thomas Mann, întăresc în mare măsură înțelegerea noastră asupra aspectelor care definesc caracterul de universalitate al unei opere. Deoarece toți acești creatori geniali depășesc prin opera lor sfera strict estetică se poate trage concluzia — care se desprinde de fapt și din paginile cărții de față — că la gradul de universalitate se ridică acele creații fundamentate pe o concepție filozofică despre viață de o largă generalitate, opere a căror realitate inspiratoare se înscrie în același timp într-un spațiu național bine precizat.

După un scurt istoric al termenului și al cercetărilor propriu-zise cu privire la „literatura comparată și perspectivele ei", Al. Dima fixează ca domeniu al literaturii comparate „studiul raporturilor dintre literaturi, raporturi cuprinzînd relații istorice sau contacte, dar și paralelisme sau chiar fenomene complet independente unele de altele, dar posedînd structuri analoage". Se constată astfel că o anumită direcție a literaturii comparate ocolește în prezent studiul temelor (s-a propus încă de către vechiul comparatism francez și pe urmă de cel german studierea temelor, tipurilor sau legendelor). „Concepția estetică marxistă — subliniază autorul volumului — proclamînd primatul conținutului, nu poate subscrie la eliminarea studiului comparativ al tematicii, printre altele și pentru motivul că temele reflectă, în mod direct, realitatea, și că alegerea lor însăși, preferința pentru unele sau altele, exprimă o selecție ideologică tipică și semnificativă pentru scriitor". Luînd în discuție obiectul literaturii comparate autorul infirmă unele puncte de vedere exprimate anterior de alți cercetători; combate, de pildă, opinia lui Paul von Tieghem care preconiza ca termenul de „comparat" să fie golit de orice valoare estetică și să cuprindă doar o valoare istorică, argumentînd „că nu are nici un rost să studiem, comparativ sau altfel, scrieri care nu sînt „literare" adică artistice".

Volumul lui Al. Dima cuprinde și unele „caracterizări" de opere și scriitori, printre care Epopeea lui Ghilgameș prilejuiește pagini dense de sugestivă reconstituire istorică, dovedind calitățile de analist ale autorului și ușurința cu care introduce în discuție exemplul unor opere îndepărtate în spațiu și timp.

Un ultim studiu despre „Specificul național în literatura română" dezvoltă ideea că orice cercetare, atît de literatură universală cît și de literatură comparată, are menirea de a pune într-o lumină științifică aportul și originalitatea literaturii noastre în cadrul și din perspectiva culturii universale. Cartea lui Al. Dima vine să îmbogățească studiile de specialitate, aducînd puncte de vedere proprii, relevînd familiaritatea autorului cu diverse opere și literaturi, iar prin studiile aplicative un riguros spirit analitic.

Gheorghe PITUȚ

Primirea la Consiliul de Miniștri a delegației de activiști ai Asociației de prietenie sovieto-române

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ilie Verdeț, a primit miercuri la amiază delegația de activiști ai Asociației de prietenie sovieto-română, condusă de A. G. Țukanova, vicepreședintă a asociației, care ne vizitează țara la invitația Consiliului General A.R.L.U.S.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă prietenească, au fost de față Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., precum și A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București. (Agerpres)

vremea

Ieri în țară : Vremea a fost instabilă, cu cerul variabil în Dobrogea și mai mult acoperit în celelalte regiuni, unde au căzut ploi temporare și sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice. În cursul după-amiezii a început să plouă și în Dobrogea. Vîntul a suflat potrivit, cu unele intensificări în sud-estul țării. Temperatura aerului, la ora 14, oscila între 11 grade la Săcuieni și Oravița și 23 grade la Urziceni, Viziru, Feteești, Balinteești, Huși, Medgidia și Tulcea.

Timpul probabil pentru zilele de 16, 17 și 18 iunie. În țară : Vreme în încălzire ușoară, cu cerul schimbător. Vor cădea ploi locale, mai ales sub formă de averse. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 16 și 26 grade. **În București :** Vreme în încălzire ușoară. Cerul va fi schimbător. Vor cădea ploi sub formă de averse. Vînt potrivit. Temperatura în creștere.

Inima industriei electronice iugoslave

În zilele cînd mă aflam la Belgrad, tocmai se inaugurase Tîrgul internațional al tehnicii. Deschis în fiecare an, în ultima decadă a lunii mai, tîrgul oferă o largă confruntare a ultimelor noutăți tehnice. L-am vizitat într-o după amiază. Într-unul din pavilioane, mi-au atras atenția produsele întreprinderii „Industria electronică" din Niș. Erau expuse noi tipuri de aparate de radio și televizoare, între care televizorul cu tranzistori pus în vînzare recent în magazine, semiconductori, instalații de semnalizare, calculatoare electronice, aparate medicale electronice și altele. Gazdele mi-au înlesnit posibilitatea să vizitez această întreprindere.

După un drum de trei ore cu mașina, ajungem la Niș, care, după Belgrad și Novisad, este unul dintre orașele mari ale Serbiei. Așezat la o răscruce a drumurilor care leagă Europa Occidentală de Balcani, Nișul este cunoscut astăzi ca un important centru industrial din această parte a R. S. F. Iugoslavia. Aici se află fabrici de pielărie, textile și una din marile întreprinderi de țigări — „Morava". Viața economică a orașului este însă dominată de două importante întreprinderi : „Industria electronică" și „Industria de mașini".

Străbatem centrul orașului, noile cartiere de locuit, cu blocuri moderne, zvelte, cu mult spațiu verde — și ne îndreptăm spre „Industria electronică". E. I. Niș, cum i se spune prescurtat, este principala întreprindere electronică a țării, care a contribuit cel mai mult la dezvoltarea acestei noi ramuri industriale de mare importanță pentru modernizarea economiei iugoslave. Fabrica a intrat în funcțiune în 1947 și de atunci i s-au adăugat în continuu noi capacități de producție. Concomitent s-a lărgit și sortimentul producției. În 1962 a fuzionat cu întreprinderea „Belind" din Belgrad, formînd actuala întreprindere „Industria electronică" Niș.

În biroul inginerului Zoran Jivkovici, care conduce sectorul de dezvoltare a întreprinderii, se înfiripă o discuție. Ni s-a spus că E.I. Niș are în prezent 18 fabrici și 4 sectoare auxiliare, independente din punct de vedere financiar, legate între ele doar prin interese economice comune privind dezvoltarea industriei electronice. Întreprinderea fabrică anual 250 000 de televizoare, 400 000 aparate de radio, 15 milioane tuburi electronice și tot atîtea elemente semiconductoare. În afară de acestea, ea produce aparate de raze X și electromedicale, echipament de telecomunicații, centrale telefonice automate, teleimprimatoare electronice și altele. Fiecare fabrică are un profil de fabricație și de dezvoltare bine conturat. Un sfert din volumul total al producției se exportă.

Însoțit de Vladimir Vacici, șef de serviciu, am vizitat cîteva unități ale întreprinderii. La fabrica de tuburi electronice, într-o curățenie de farmacie, muncitorii lucrează cu migală de bijutieri la asamblarea pieselor componente. Fiecare tub montat este minuțios verificat cu aparate de precizie. Cînd apar multe rebuturi, se trimit la laborator pentru a se cerceta cauzele. În secțiile fabricii de televizoare remarcăm o organizare bună a fluxurilor tehnologice, o sincronizare precisă a fiecărei operații de la liniile de montaj. Televizoarele sînt construite pe bază de circuite imprimate. La fiecare 2,5 minute, din hala de montaj iese un televizor gata finisat.

— De cînd am trecut la acest nou sistem de construcție — ne spune muncitorul Vladimir Rangelovici — la linia noastră montăm într-o oră partea electronică pentru 32 de televizoare. Înainte montam doar 27 și cu 8 muncitori mai mult. Productivitatea muncii a crescut simțitor.

De altfel, preocuparea pentru sporirea productivității muncii este vădită în toate fabricile întreprinderii, constituind calea principală pentru micșorarea prețului de cost și creșterea rentabilității. Așa cum ne-a relatat ing. Z. Jivkovici, acesta este unul dintre obiectivele esențiale ce se urmăresc prin aplicarea măsurilor din cadrul reformei economice. Continuu se aduc îmbunătățiri proceselor tehnologice, organizării producției și a muncii : s-au introdus, totodată, noi utilaje moderne, iar începînd de anul acesta, a fost redus numărul personalului neproductiv. Aproximativ 20 la sută dintre muncitorii auxiliari au fost calificați și acum lucrează la operațiile ce se execută pe liniile tehnologice. Este semnificativ că, menținînd același număr de muncitori, întreprinderea realizează anul acesta o producție cu circa 30 la sută mai mare decît în 1965.

Încă de la Belgrad, colegii de la revista „Komunist" mi-au spus că în întreprindere se acordă o mare atenție pregătirii cadrelor de înaltă calificare. Este o problemă impusă de cerințele acestei ramuri industriale moderne. Am aflat că întreprinderea are 13 000 de muncitori, dintre care peste 9 000 în unitățile din Niș. În prezent, 1 500 de ingineri și tehnicieni lucrează în laboratoare și în procesul de producție. Pentru viitor, se preconizează să se ajungă la o proporție de un inginer și trei tehnicieni la zece muncitori. Muncitorii sînt în permanență sprijiniți să-și însușească noutățile din domeniul industriei electronice, prin cursuri de scurtă durată, iar o mare parte dintre ei urmează cursurile serale pentru muncitori calificați și înalt calificați. Pentru formarea de noi cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri, întreprinderea asigură un mare număr de burse pentru facultățile tehnice (o secție de electronică există și la facultatea tehnică de la Universitatea din Niș), școlile medii și profesionale. Cei care, după absolvirea facultății sau școlii, nu vin să lucreze în întreprindere, sînt obligați să plătească de două ori valoarea bursei primite.

Din discuții am reținut, de asemenea, că E. I. Niș are un institut de cercetări științifice, cu diferite secții amplasate pe lîngă fabricile întreprinderii. Institutul este în permanență la curent cu ce apare nou în domeniul electronicii, telecomunicațiilor, automatizării etc. ; el concepe, în general, noile produse, unele dintre ele fiind realizate pe bază de licențe sau de colaborare tehnică cu firme din străinătate. O serie de produse — semiconductorii, calculatorul electronic ș.a. — sînt de concepție proprie. Institutul se ocupă și de studierea cerințelor pieței interne și propune ce să se producă. Mi s-a părut interesant faptul că, uneori, din grupul de cercetători care concepe un nou produs, se formează nucleul de cadre pentru dezvoltarea unei noi fabrici. De altfel, există un circuit deschis al cadrelor între institut și producție, ceea ce, după cum mi s-a spus, asigură o bună selectare a cadrelor după principiul „omul potrivit la locul potrivit".

...Seara, cînd am părăsit această mare întreprindere, am admirat din nou Nișul, căruia pe bună dreptate i se spune inima industriei electronice a Iugoslaviei socialiste. Oamenii de aici, ca și din alte fabrici ale acestei importante ramuri industriale a țării, își propun să realizeze, în anii ce vin, diferite alte produse pentru a face ca electronica să pătrundă în noi și noi domenii ale vieții economice și sociale. Ei consideră aceasta drept un omagiu de muncă creatoare adus marelui savant Nicola Tesla, unul dintre părinții electronicii, născut în țara prietenă și vecină.

Mircea ANGELESCU

însemnări de călătorie

ÎNTOARCEREA DIN BULGARIA A MINISTRULUI INDUSTRIEI CONSTRUCȚIILOR

Delegația de specialiști, condusă de Dumitru Mosora, ministrul industriei construcțiilor, care la invitația ministrului construcțiilor al Bulgariei a făcut o vizită în această țară, s-a înapoiat miercuri seara în Capitală.

Delegația de activiști ai P.S.U.G. a părăsit Capitala

Miercuri la amiază a părăsit Capitala delegația de activiști ai Partidului Socialist Unit din Germania, condusă de Arwed Kempke, adjunct al șefului secției de știință a C.C. al P.S.U.G., care a făcut o vizită în țara noastră la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de Constantin Vasilescu, adjunct al șefului secției știință a C.C. al P.C.R., de activiști de partid, precum și de membri ai ambasadei R. D. Germane la București.

Marcel Marceau la București

Miercuri a sosit în Capitală cunoscutul mim francez Marcel Marceau. Împreună cu formația sa, cunoscutul artist francez va prezenta patru recitale pe scena sălii Palatului, în zilele de 15—18 iunie.

SPORT

O FRUMOASĂ VICTORIE LA HALTERE

ROMÂNIA 6 ANGLIA 1

Aseară, în sala Dinamo din Capitală, a avut loc întîlnirea de haltere dintre reprezentativele României și Angliei. Sportivii români, învinși anul trecut la Londra cu 4—3, s-au revanșat acum obținînd o frumoasă victorie cu scorul de 6—1. Totodată, halterofilii noștri au reușit să îmbunătățească 4 recorduri naționale. Autori : **Z. Fiat** — 110 kg la stilul „împins" și 127,5 kg la „aruncat"; **F. Balaș** — 142,5 kg la „împins" și **Gh. Mincu** — 167,5 kg la același stil.

Întrecerile au fost deosebit de disputate ; la primele două categorii, de pildă, învingătorii au putut fi cunoscuți abia după proba de... cîntar. Singurul punct al așteptărilor a fost obținut de Mc Kenzie (cat. cocoș) care a totalizat același număr de kilograme — 322,5 — ca și concurentul român Z. Fiat. Iată învingătorii la celelalte categorii : Al. Toma (cat. pană) — 320 kg; D. Niculescu (cat. ușoară) — 365 kg; F. Balaș (cat. semimijlocie) — 400 kg; M. Cristea (cat. mijlocie) — 412,5 kg; Gh. Teleman (cat. semigrea) — 417,5 kg; Gh. Mincu (cat. grea) — 467,5 kg.

„Cupa Voința" la ciclism

- **Ion Stoica învingător la Tg. Mureș**
- **Gabriel Moiceanu se menține lider**

TG. MUREȘ (prin telefon). — Pentru a treia oară consecutiv, plecarea s-a făcut sub nori amenințători, ba — cum a fost acum la Odorhei — chiar sub rafale puternice de ploaie, rece ca de toamnă. Aceasta a făcut ca etapa de ieri, deși scurtă (102 km), să-și sporească dificultatea.

Chiar de la plecare, șoseaua urcă piepțiș pe culmea Corundului. Grimper încercat, dinamovistul Emil Rusu atacă puternic, talonat îndeaproape de maghiarul Jezerniszki. Cei doi traversează în această ordine Corundul, angajîndu-se apoi, în fruntea plutonului masiv, într-un plonjon spectaculos, pe șoseaua ce coboară către Sovata. Ciobanu, Cosma, Moiceanu și polonezul Garbas, mai abili, mai curajoși, acumulează la un moment dat avans de aproape un minut. La jumătatea traseului însă, plutonul se regrupează. Cățărarea de la culmea Acățarilor a revenit tot unui dinamovist : N. Ciumeti. La intrarea în Tg. Mureș, plutonul regrupat din nou se angajează într-un sprint prelung. Lupta finală nu permite o desfășurare corespunzătoare, deoarece — lucru de neînțeles — circulația este prost dirijată. Mai temerar, Ion Stoica (Steaua) se detașează ca un adevărat slalomist, trecînd primul linia de sosire. L-a urmat austriacul Kicsina, Ciumeti, Ardeleanu, Gera (ultimii doi de la Steaua).

Înaintea etapelor de azi (una contratimp individual pe 40 km, alta cu plecarea în bloc, de 107 km — spre Cluj) în clasamentul individual conduce G. Moiceanu, urmat de Cosma — la 15", Gh. Suciu, Ciocan și Ziegler — toți la 45", Stoica la 47" etc. Pe echipe conduce Dinamo.

Pe agenda săptămînii

Baschet

TURNEUL ECHIPEI GWARDIA VARȘOVIA

Înaintea participării la apropiatul turneu internațional „Dinamoviada" (20 iunie, la Sofia), echipele masculine de baschet **Dinamo București** și **Gwardia Varșovia** susțin astăzi și sîmbătă, în sala Dinamo din Capitală, două partide amicale. În ambele zile întîlnirile încep la ora 18.

Rugbi

DUMINICĂ, UN CUPLAJ ATRACTIV ÎN CAPITALA

Unul dintre tradiționalele derbiuri ale campionatului republican de rugbi, meciul **Dinamo — Steaua** va avea loc duminică pe Stadionul Republicii din Capitală începînd de la ora 10,30. În deschidere, de la ora 9, se vor întîlni echipele **Grivița Roșie** (campioana țării) și **Gloria.**

Gravele neajunsuri din activitatea T.R.C.-Oltenia

(Urmare din pag. I)

regional, însă nimeni n-a auzit, nimeni n-a intervenit cu măsuri. Supraaglomerarea depozitelor întreprinderii, blocarea liniilor de fabricație a dus la scăderea ritmului de execuție de la 4 apartamente pe zi, la unul și jumătate. Situația a fost tot atît de critică și în primele luni ale acestui an, cînd trustul a luat de la noi cîteva zeci de apartamente, deși graficul de livrare, întocmit împreună, prevedea negru pe alb să fie ridicate și duse pe șantier 7,5 apartamente pe zi. De aici, numeroase greutăți financiare, care dăunează efectiv atît nouă, cît și economiei".

De ce, totuși, în cinci luni nu s-a predat nici un apartament din planul pe anul în curs? La această întrebare, după multe insistențe, ni s-a răspuns : „forța de muncă și mijloacele tehnice au fost și sînt concentrate pentru a termina apartamentele . restante". Deci, **nu se lucrează în paralel, cum ar fi trebuit să se procedeze.** Ar fi însă inexact să se afirme că nu s-au ținut numeroase ședințe, nu s-au întocmit mai multe grafice, planuri și cîte alte scripte! Unul din grafice, de exemplu, se referă la intrarea pe șantierele din Craiova a panourilor prefabricate. Numărul de oameni care-l urmăresc (începînd cu președintele sfatului popular regional și terminînd cu un inginer însărcinat special cu această treabă) este mai mare decît cel al... apartamentelor prefabricate, aduse în toată luna ianuarie pe șantiere de la întreprinderea amintită. Ne-am interesat de soarta acestui grafic la sfatul popular regional. Aici ni s-a spus că graficul de aprovizionare a șantierului cu prefabricate n-a fost impus nimănui. El a fost întocmit „pe baze reale, corespunzător mijloacelor de transport speciale cu care este dotat trustul". **Conducerea trustului — „scumpă la tărîte și ieftină la făină" — și-a făcut un calcul îngust, lipsit de eficiență economică.** Dorința sa este de a monta locuințele, ridicînd panourile direct de pe platforma mașinii, fără a-și crea un stoc pe șantiere. Această măsură negîndită a dus la neîndeplinirea planului de montaj în primele cinci luni din anul curent și la nefolosirea integrală a timpului și utilajelor, constructorii fiind nevoiți să aștepte mereu sosirea prefabricatelor.

Cît costă această rămînere în urmă? — l-am întrebat pe tov. ing. **Iacob Braun,** director tehnic al trustului. Amabil, interlocutorul ne-a relatat : „o jumătate de oră nefolosită înseamnă o pierdere de productivitate pe trust de 6,5 la sută. Fizic, unu la sută productivitate pe trust echivalează cu un bloc cu 50 de apartamente". Deci, dintr-un „foc", anual rămîn nerealizate 325 de apartamente. La aceste pierderi efective se mai adaugă și cele determinate de slaba gospodărire a șantierelor. Deși ele se cunosc, Trustul regional de construcții Oltenia le neagă uneori și practică, în continuare, inducerea în eroare cînd este vorba de darea în folosință a apartamentelor. Deși acest aspect grav a fost criticat în mai multe rînduri, totuși și în trimestrul I 1967 s-a perseverat în a dezinforma. **S-au raportat sute de locuințe terminate, care în realitate nici acum nu sînt recepționate.** Oare sfatul popular regional nu știe că practica dezinformării în raportarea realizărilor planului este de o gravitate intolerabilă?

Dat fiind aceste deficiențe, ne-am adresat și tov. ing. **Ștefan Duță,** șeful secției economice a Comitetului regional Oltenia al P.C.R., care ne-a spus :

— Nu de mult biroul comitetului regional a intervenit energic pentru a pune capăt vechilor practici de lucru de pe șantierele de locuințe. În conducerea tehnică au fost promovați specialiști capabili, șantierele au fost dotate cu utilajele necesare. Comitetul executiv al sfatului popular regional a fost ajutat să întărească sectorul de control al investițiilor de locuințe cu cadre corespunzătoare. S-a trecut la reorganizarea activității trustului, pentru a întări rolul și răspunderea șantierelor în îndeplinirea sarcinilor de plan.

— Ce efecte favorabile s-au obținut?

— Se poate aprecia că în activitatea trustului se simte o oarecare înviorare. S-a accelerat ritmul de execuție. Mijloacele tehnice sînt folosite mai rațional și pe șantiere se asigură o îndrumare și asistență tehnică sistematică și competentă. Dar, revirimentul nu s-a produs încă, ritmul de execuție continuînd să fie nesatisfăcător. Tocmai de aceea, biroul comitetului regional de partid a trimis colective de activiști și specialiști pe șantiere spre a rezolva pe loc deficiențele.

— Care sînt cauzele ce trag înapoi nivelul activității trustului?

— Secția de investiții a sfatului popular regional și conducerea trustului se debarasează destul de greu de stilul și metodele defectuoase, împămîntenite în decursul anilor. Mă refer la faptul că în prezent nu se cunosc cu exactitate realizările planului fizic și valoric. Volumul de lucrări nu este repartizat proporțional pe trimestre. Nu există o evidență suficient de clară asupra stadiilor fizice ale apartamentelor, 6 blocuri nici nu sînt începute...

La cauzele prezentate, adăugăm și noi altele. Una din ele, care determină rămînerile în urmă, constă în faptul că **trustul nu caută să se încadreze în durata normată prevăzută de C.S.C.A.S.** Sînt blocuri la care durata normată a fost depășită cu 3—5 luni. Datorită eșalonării necorespunzătoare a sarcinilor de dare în folosință a restanțelor, precum și stadiilor fizice actuale, la majoritatea blocurilor se va ajunge la sfîrșitul trimestrelor II și III la un „vîrf" în execuția lucrărilor de finisaj. Or, aceasta va necesita un mare număr de muncitori calificați. Deci, conducerea trustului va trebui să rezolve operativ această problemă. De asemenea, se impune terminarea grabnică a fațadelor. Aceasta, întrucît în luna martie nu s-a realizat nimic din cei 12 600 m p fațade, iar în continuare trustul nu are asigurate schelele metalice necesare. Și acum se mai semnalează multe defecte de calitate — zidărie executată neîngrijit, betoane necorespunzătoare. La blocurile din panouri mari, monolitizarea prefabricatelor nu se face conform normelor tehnice ceea ce favorizează infiltrațiile de apă.

Carențe serioase există în gospodărirea materialelor. Cărămida se descarcă prin basculare, fîșiile cu goluri sînt transportate neîngrijit și depozitate necorespunzător. Oțelul beton este depozitat în locuri umede, ceea ce provoacă degradarea lui prematură. Deși pe șantiere nu sînt schele suficiente, la ansamblul „Brazda lui Novac" din Craiova există schele deteriorate, descompletate și depozitate necorespunzător, care practic nu mai pot fi folosite. Datorită acestor neajunsuri, **trustul a înregistrat pierderi însemnate.**

În discuțiile avute la comitetul regional de partid, s-au desprins cîteva măsuri care se aplică în prezent. Săptămînal se analizează fiecare șantier și categorie de lucrări. S-au întocmit grafice operative, avînd la bază o mai bună eșalonare a lucrărilor. D.S.A.P.C.-Oltenia a urgentat definitivarea detaliilor și a întocmit un plan de măsuri pentru eliminarea tuturor deficiențelor existente. Comitetul executiv al sfatului popular regional urmărește cu mai multă exigență mersul lucrărilor, îndeosebi sub aspectul fizic și nu numai în ședințe, ci și pe șantiere. Aceste măsuri trebuie dublate de altele care să vizeze creșterea răspunderii personale a conducerii trustului și șantierelor, îndeplinirea necondiționată a prevederilor planului pe acest an și recuperarea rămînerii în urmă în predarea noilor apartamente.

În cîteva rînduri

ÎN PROBA DE DUBLU MIXT A TURNEULUI DE TENIS PENTRU JUNIORI DE LA SIOFOK (UNGARIA), perechea română Mureșan, Butoi s-a calificat pentru turul trei obținînd două victorii : 6—2, 6—2 la V. Rapczak, M. Rapczak (Ungaria) și 6—1, 6—0 la Mazsaros, Balogh (Ungaria). În proba de simplu masculin, Hutka (Cehoslovacia) a dispus cu 5—7, 6—2, 6—3 de Mureșan (România).

DUPĂ 6 RUNDE, ÎN TURNEUL DE ȘAH DE LA PIOTRKOW (Polonia) conduce maestra română Elisabeta Polihroniade cu 4,5 puncte, urmată de poloneza Helwig cu 3,5 puncte. În runda a 6-a, Polihroniade a cîștigat la Radzikowska, Helwig a pierdut la Spakowska, iar Ceaikovskaia a învins-o pe Litmanovicz. Partida Margareta Teodorescu-Rodica Reicher s-a încheiat remiză.

ÎN PENULTIMA RUNDĂ A TURNEULUI DE ȘAH DE LA MOSCOVA, Florin Gheorghiu a remizat cu marele maestru sovietic Keres, Tal a cîștigat la Bronstein, Smîslov la Portisch, Stein la Uhlmann. Celelalte partide s-au încheiat remiză. În clasament conduce Stein cu 10,5 puncte, urmat de Smîslov, Gipslis, Tal și Bobotov cu cîte 9,5 puncte. Florin Gheorghiu are 7,5 puncte.

ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA BRISTOL, Ion Țiriac l-a învins cu 6—4, 6—3 pe Nikola Kalogheropoulos (Grecia) și s-a calificat în turul III. Fred Macmillan l-a eliminat cu 6—4, 7—5 pe Bill Hoogs, iar Bob Carmichael a cîștigat cu 9—7, 11—9 la John Pickens.

La Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"

Piesa „Kean" în premieră

Sîmbătă, 17 iunie, ora 20, în sala Studio, — Grădina Icoanei, va fi prezentată în premieră, piesa „Kean", de Alexandre Dumas-tatăl, dedicată marelui actor englez Edmond Kean (1789—1833), reluată și adaptată de Jean Paul Sartre într-o versiune modernă. După Frédérick Lemaître, Pierre Brasseur, Grigore Manolescu, Constantin Nottara, Tony Bulandra, în rolul lui Kean apare Septimiu Sever, artist emerit. Regia spectacolului aparține lui Dinu Negreanu, laureat al Premiului de Stat. Decoruri și costume : Mircea Marosin.

FILME DE ANIMAȚIE LA „UNION"

În fiecare săptămînă, joi și sîmbătă la ora 18, vor avea loc la cinematograful **„Union"** din Capitală spectacole cu filme de animație.

Joi 15 iunie și sîmbătă 17 iunie vor fi prezentate în premieră următoarele scurt-metraje de animație : **„Uritul"**, producție a studiourilor poloneze în regia lui Lechoslaw Marszalek ; **„Expediția"**, producție a studiourilor poloneze în regia lui Wladyslaw Nehrebecki ; **„Vizita în cosmos"**, producție a studiourilor iugoslave în regia lui Zlatko Gragic după un scenariu al lui Dusan Vukotic ; **„Arbaleta"**, producție a studiourilor poloneze, film realizat de Wladyslaw Nehrebecki ; **„Castelul capcană"**, producție a studiourilor poloneze, avînd desenele semnate de A. Ledwig ; **„Despre broasca și cercul ei"**, o producție a studioului DEFA-Berlin în regia lui Heinz Nagel ; **„Cocoșelul, șoricelul și televizorul"**, o producție DEFA-Berlin, realizată de Monika Anderson ; **„Al doilea eu"**, producție a studiourilor din R.P. Bulgaria.

Cursuri universitare în... junglă

(Urmare din pag. I)

activitatea de cercetare științifică. Iar finalitatea în producție a rezultatelor acestor cercetări a devenit un obiectiv esențial pentru fiecare student. Adaptări la motoare, care asigură economii de carburant, soluții pentru construirea de linii electrice la joasă înălțime, în vederea camuflării lor împotriva bombardamentelor, un nou sistem de distribuire a corespondenței, în condițiile cînd despărțirea familiilor risipite în întreaga țară a ridicat enorm numărul scrisorilor expediate zilnic — iată cîteva din contribuțiile cu aplicabilitate practică ale activității științifice studențești.

— Avem fii buni, ține să ne spună capul familiei Ban, un venerabil bătrîn în casa căruia și-au găsit o nouă familie doi studenți, pe care agresiunea americană i-a despărțit de părinți, de frați și surori. Copiii mei, adaugă bătrînul, sînt răsfîndiți prin țară. Unii sînt în armată, altul e pe drumuri cu autocamionul, altul într-o uzină din junglă. Iar eu, la vîrsta mea, am început să învăț carte și acum citesc singur scrisorile fiilor mei, ziarele. Studenții de aici ne-au instalat rețea de radiodifuziune. Ei ne repară motoare, pompele de irigație, mașinile agricole, arată tinerilor cum să le mînuiască mai bine.

— Stabilindu-ne la țară, va trebui să fim nu numai învățători — ne spune Uong, unul dintre studenți. Trebuie să ne pregătim în așa fel, încît să facem față oricăror împrejurări. Nu uităm niciodată că patria noastră a fost atacată în mod barbar, că zilnic mor oameni, că tot ce s-a creat cu trudă e distrus sistematic cu intenția criminală de a se transforma pămîntul nostru într-un pustiu, că se lovește în tot ce avem mai bun pentru a ne teroriza și a ne abate de la lupta noastră dreaptă. În aceste împrejurări, pentru a fi de folos în orice situație, noi, studenții, am inițiat cîteva acțiuni. Am preluat în îngrijirea noastră ogoare, unde cultivăm tot ce ne trebuie pentru hrana noastră. Urmăm cursuri de autoapărare. Am cerut și am obținut ca cei mai buni dintre noi să stea în mijlocul eroicilor apărători ai podului de la Ham Rong. Am cărat obuze în timpul luptelor, am reparat căi de comunicații și de transmisiuni ; ne călim pentru a fi de folos patriei în condițiile cele mai grele.

— Predarea și studiul în condițiile războiului de agresiune dus împotriva noastră — mi-a declarat Ngven Chi Linh, directorul adjunct al institutului — au ridicat în fața noastră probleme dificile. Lipsa unor materiale didactice, a unor aparate științifice, a impus reconsiderarea metodelor de predare și însușire a cunoștințelor. Ne orientăm în activitatea noastră spre formarea unei gîndiri științifice care să permită viitorului profesor să se autoperfecționeze. Și sîntem mîndri de faptul că institutul a răspuns cu înaltă exigență chemării partidului și guvernului, dînd țării tot mai multe cadre competente.

...La cîteva zile după vizitarea institutului, am avut prilejul să întîlnesc absolvenți ai acestuia, cu ocazia unei călătorii prin cîteva localități. Fie că lucrau în munți, în cătune izolate sau în clase subterane, ocrotite de adăposturi, la Haifong și în alte orașe bombardate aproape zilnic, fiecare se considera mobilizat la post, ca un luptător combatant. Înconjurați de stima și respectul concetățenilor, ei modelează cu delicatețe și dăruire de sine generațiile de mîine ale țării.

Nimeni și nimic — subliniu unul din acești învățători, Le Tat Thinh, pe care l-am întîlnit într-un sat — nu va putea împiedica poporul nostru de a da fiilor săi instruirea ce i-a devenit tot atît de necesară ca aerul, după cum nimeni și nimic nu-i va putea frînge voința de luptă pentru zdrobirea agresiunii și înfăptuirea celor mai înalte aspirații ale populației din întregul Vietnam.

Viața internațională

Îndeplinirea planului cincinal în discuția Seimului polonez

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — În Seimul polonez s-au încheiat marți dezbaterile pe marginea referatului prezentat de Stefan Jendrychowski, președintele Comisiei de stat a planificării, consacrat modului în care sînt îndeplinite prevederile planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale (1966—1970). Răspunzînd la întrebările deputaților puse în cadrul dezbaterilor, referentul s-a oprit îndeosebi asupra problemelor legate de dezvoltarea în continuare a producției agricole, relevînd creșterea investițiilor în această ramură economică, a cantităților de materiale de construcții livrate gospodăriilor agricole. El a arătat că volumul investițiilor din agricultură a crescut de la 3,7 miliarde zloți în 1964 la 5 miliarde zloți în 1966. În cursul actualului cincinal, gospodăriile agricole vor primi o cantitate de materiale de construcții cu 48 la sută mai mare în comparație cu planul cincinal precedent. Stefan Jendrychowski s-a referit, apoi, la o serie de alte măsuri care urmează să fie luate în scopul sporirii continue și al îmbunătățirii calitative a producției agricole a țării.

În încheierea dezbaterilor, Seimul a adoptat unele proiecte de legi privind agricultura, precum și alte domenii ale economiei.

„În 1970 omul va ajunge în Lună"

PRAGA 14 (Agerpres). — Într-un interviu acordat ziarului „Rude Pravo" cosmonautul sovietic Alexei Leonov își exprimă convingerea că în anul 1970 omul va ajunge în Lună. Relevînd însemnătatea cuceririi Lunii, Alexei Leonov a arătat că omul va tinde apoi să ajungă pe Marte, Venus și alte planete. „În acest scop, Luna ne va fi necesară ca stație interplanetară — a declarat el. Avînd o astfel de stație la dispoziție, vom putea construi cu ușurință pe ea o bază pentru pregătirea navelor cosmice și lansarea lor înspre alte planete". A. Leonov a precizat că potrivit calculelor specialiștilor, acest proiect va fi de cîteva ori mai ieftin decît cele care pornesc de la premiza amplasării unor astfel de stații pe Pămînt și mai simplificat în ceea ce privește construcțiile necesare.

Referindu-se la pregătirea cosmonauților, Leonov a arătat că pentru fiecare zbor cosmonautii trebuie să se pregătească un an, doi sau chiar cinci.

viața internațională

Situația după încetarea ostilităților în Orientul Apropiat

Ședința Consiliului de Securitate

NEW YORK 14 (Agerpres). — Consiliul de Securitate și-a reluat, miercuri, dezbaterile asupra situației din Orientul Mijlociu. Pe ordinea de zi se află un proiect de rezoluție prezentat de delegația Uniunii Sovietice, care cere ca Izraelul să-și retragă imediat și fără nici un fel de condiții trupele dincolo de linia de armistițiu și să respecte statutul zonelor demilitarizate, un proiect de rezoluție prezentat de delegația S.U.A. care prevede negocieri directe între părțile în conflict, fără a stabili retragerea trupelor de pe teritoriile ocupate, și un proiect de rezoluție prezentat de Argentina, Brazilia și Etiopia, care stipulează adoptarea de măsuri cu caracter umanitar în favoarea refugiaților și victimelor conflictului armat din Orientul Mijlociu. Reprezentantul Marii Britanii, lordul Caradon, a propus ca secretarul general al O.N.U. să trimită un reprezentant personal în Orientul Mijlociu pentru „a reduce încordarea și a restabili condiții pașnice". Reprezentantul Argentinei, Jose Ruda, a declarat că sarcina Consiliului de Securitate este de a stabili condiții în care nici una din părți să nu fie plasată într-o poziție de unde să trebuiască să negocieze sub amenințarea forței sau a unei presiuni oarecare.

Subliniind că „cucerirea cu ajutorul armelor nu poate să fundamenteze dreptul de a ocupa un teritoriu", reprezentantul Franței, Roger Seydoux, a declarat că în circumstanțele actuale delegația franceză consideră că trebuie să se depună eforturi comune pentru a se facilita, la momentul oportun, convorbiri care să ducă la acorduri acceptabile tuturor părților.

Delegatul Etiopiei, Endalkachew Makonnen, a subliniat că Consiliul de Securitate trebuie să ceară imediat o retragere promptă a trupelor pe pozițiile lor inițiale și o reglementară justă și echitabilă a tuturor problemelor legate de acest conflict.

În cursul ședinței au mai luat cuvîntul reprezentanții U.R.S.S., Pakistanului, Nigeriei, Japoniei, Siriei, Izraelului.

Rezoluția prezentată de delegația Uniunii Sovietice a fost pusă apoi la vot pe paragrafe. Primul paragraf, care cerea condamnarea Izraelului, a obținut patru voturi (U.R.S.S., Mali, India, Bulgaria) și 11 abțineri, iar al doilea paragraf care cerea retragerea imediată și necondiționată a trupelor izraeliene din teritoriile ocupate a obținut șase voturi (U.R.S.S., Bulgaria, Mali, India, Nigeria, Etiopia) și nouă abțineri. Întrucît cele două paragrafe nu au fost adoptate, rezoluția în ansamblul ei nu a mai fost pusă la vot.

SPRE O CONFERINȚĂ ARABĂ LA NIVEL ÎNALT

CAIRO 14 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă Tunisia și Arabia Saudită au acceptat propunerea Sudanului în legătură cu organizarea unei conferințe a miniștrilor de externe din țările lumii arabe, care să pregătească o reuniune arabă la nivel înalt. Yemenul și Iordania s-au pronunțat pentru o singură conferință la care să participe toți șefii de stat ai țărilor arabe pentru a se studia „posibilitatea de unificare a acțiunilor în vederea lichidării urmărilor agresiunii".

Totodată, ziarul egiptean „Al Ahram" anunță că R.A.U. a acceptat propunerea sudaneză în legătură cu o conferință urgentă a miniștrilor de externe din țările arabe.

TUNIS. — În capitala Tunisiei a avut loc o reuniune a Consiliului Republicii consacrată analizării situației din Orientul Mijlociu la care a participat și președintele Habib Burghiba. Chadli Klibi, secretar de stat pentru problemele informațiilor și culturii, a declarat după încheierea lucrărilor reuniunii că președintele Burghiba a criticat poziția adoptată de Izrael în actuala situație din Orientul Mijlociu.

TEL AVIV. — Primul ministru izraelian, Levi Eshkol, a declarat miercuri că „Izraelul nu va înapoia teritoriile cucerite din peninsula Sinai decît atunci cînd va primi garanții privind libertatea de navigație".

PARIS. Răspunzînd mesajului primit din partea președintelui Tunisiei, Habib Burghiba, președintele de Gaulle își exprimă regretul față de pierderile grele provocate de conflictul arabo-izraelian. „Acum, cînd operațiunile militare au încetat, subliniază președintele de Gaulle, este evident că problemele sînt nu numai nerezolvate, ci și mult agravate. În ce privește Franța, ea va persevera pe calea pe care a ales-o și care pare să fie singura de natură să ducă într-o bună zi la echilibru și la pace".

DAMASC. — Noureddin El Atassi, președintele Republicii Arabe Siriene, a făcut miercuri o declarație radiotelevizată, în care a arătat că conflictul dintre Izrael și țările arabe constituie o parte a comploturilor imperialismului în Orientul arab, care încearcă să-și mențină interesele și influența în această regiune. El a chemat la lichidarea consecințelor conflictului pe toate căile și la respingerea oricărei încercări de a reglementa această problemă în baza noilor condiții sau de a impune soluții.

PRIMIRI LA MINISTRUL DE EXTERNE AL ROMÂNIEI

Ambasadorul Republicii Tunisiene

În ziua de 13 iunie, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a invitat în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Tunisiene în Republica Socialistă România, Mahmoud Maamouri, căruia i-a adus la cunoștință punctul de vedere al țării noastre cu privire la situația din Orientul Apropiat, exprimat în Declarația Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a guvernului Republicii Socialiste România din 10 iunie 1967.

Ambasadorul Republicii Arabe Siriene

În ziua de 13 iunie, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a invitat în audiență pe Nabih Sabbagh, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Arabe Siriene la București, căruia i-a adus la cunoștință poziția țării noastre cu privire la situația din Orientul Apropiat, exprimată în Declarația Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a guvernului Republicii Socialiste România din 10 iunie 1967.

Declarația Partidului Muncii din Elveția

BERNA 14 (Agerpres). — Partidul Muncii din Elveția a dat publicității o declarație în care se arată: „În timp ce se mai putea spera că o soluție de bun simț, de înțelepciune și rațiune va avea cîștig de cauză, conflictul armat este angajat în Orientul Mijlociu.

Cu toate acestea, nimic sigur, nimic trainic nu poate rezulta dintr-o victorie militară atunci cînd este vorba de reglementarea coexistenței pașnice și permanente a două popoare, iar înfruntarea naționalismelor și șovinismelor nu poate rezolva nimic.

În momentul de față este necesar să se restabilească pacea prin negocieri, ținîndu-se în același timp seama de dreptul la existență al Izraelului și de drepturile naționale legitime ale popoarelor arabe, inclusiv ale arabilor din Palestina. O asemenea negociere de ansamblu, comportînd un acord cu privire la drepturile refugiaților palestinieni, la navigația în Golful Akaba, la relațiile între Izrael și vecinii săi, trebuie să se bazeze pe refuzul oricărui amestec imperialist și pe respectarea independenței naționale a tuturor țărilor și popoarelor interesate".

COMUNICAT IUGOSLAVO-ALGERIAN

BELGRAD 14 (Agerpres). — La 13 iunie, la Belgrad au avut loc convorbiri între Houari Boumediene, președintele Consiliului Național al Revoluției și al guvernului algerian, și președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, la care au luat parte și alte persoane oficiale. Cu acest prilej, a fost dat publicității un comunicat în care se arată că a avut loc un larg schimb de păreri cu privire la situația din Orientul Apropiat. Convorbirile dintre cei doi președinți și colaboratorii lor, în cadrul cărora a ieșit în evidență apropierea și comunitatea punctelor de vedere, se arată în comunicat, s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceritate, deplină încredere reciprocă și în spiritul prieteniei tradiționale iugoslavo-algeriene.

La 14 iunie, Houari Boumediene s-a înapoiat la Alger.

CONFERINȚĂ DE PRESĂ LA CASA ALBĂ

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Marți, la Casa Albă a avut loc o conferință de presă a președintelui S.U.A., Lyndon Johnson, în cadrul căreia acesta s-a referit îndeosebi la situația din Orientul Mijlociu. Președintele a reafirmat declarația sa din 23 mai a.c. privind sprijinul acordat de S.U.A. integrității teritoriale a țărilor din această regiune. Modul în care va fi acordat acest sprijin, a spus președintele, va fi determinat de evenimentele din zilele următoare. Răspunzînd unei întrebări, Johnson a afirmat că Statele Unite doresc și vor face tot ce le va sta în putință pentru realizarea unei păci „acceptabile și onorabile". Totuși Johnson a refuzat, potrivit agenției France Presse, să precizeze dacă se opune ca guvernul izraelian să caute să păstreze prin tratative directe cu țările arabe o parte din teritoriile arabe cucerite.

„Îndemn la înțelepciune"

CORESPONDENȚA DIN ROMA DE LA NICOLAE PUICEA

Opinia publică italiană urmărește cu neslăbită atenție problemele principale ale vieții internaționale și îndeosebi evoluția situației din Orientul Apropiat. În abordarea acestui ultim aspect se pornește de la convingerea că evenimentele din această parte a lumii pot afecta din diferite cauze și situația din bazinul Mediteranei, în care se află Italia. De asemenea, după cum apreciază unele cercuri politice, Italia ar putea aduce pe plan diplomatic o contribuție pozitivă la reglementarea actualei situații a relațiilor arabo-izraeliene.

Pornind de la aceste considerente, majoritatea forțelor politice apreciază că actuala încetare a focului trebuie privită doar ca un prim pas pe drumul dificil al realizării unei păci trainice. Guvernul italian — prin declarațiile făcute de ministrul de externe Fanfani în comisia afacerilor externe a Senatului — a arătat fără echivoc că poziția sa constă în: „Respectarea independenței și autonomiei tuturor popoarelor; participarea activă la stabilirea celor mai bune relații între acestea, contribuind la rezolvarea sau la prevenirea conflictelor; adeziunea fermă de a colabora la dezvoltarea țărilor din Orientul Mijlociu". După cum menționează revista „Relazioni Internazionali", atitudinea guvernului de la Roma „încurajează și sprijină căutarea de soluții unei probleme acute", invitînd „la înțelepciune și deosebită moderație". Primul ministru Aldo Moro, luînd cuvîntul la posturile de televiziune, a precizat că linia guvernului italian este respectarea vieții, autonomiei și libertății statelor existente, prietenia față de toți. În concepția guvernului, după cum a arătat din nou Fanfani în Comisia de afaceri externe a Camerei deputaților, datoria tuturor este aceea „de a apropia părțile în conflict, pentru ca ele însele să examineze obiectiv, fără patimă, adevăratele lor interese". Faptul că guvernul italian nu a dat curs inițiativei unor țări occidentale ca puterile maritime să publice o „declarație" asupra libertății navigației în portul Akaba este interpretat de publicația bilunară „Politica" din Florența, ca reflectînd convingerea sa că la baza situației din Orientul Mijlociu „stau cauze complexe, greu de descifrat".

Expunînd în cadrul unui interviu acordat ziarului „Unità" poziția Partidului Comunist Italian, Luigi Longo, secretarul general al partidului, a declarat: „Problemele care se află la baza conflictului dintre Izrael și țările arabe pot și trebuie să fie rezolvate străbătînd calea tratativelor și într-o atmosferă de pace. Trebuie recunoscut dreptul fiecărei națiuni la independență și securitate și să fie respins orice pretext de amestec imperialist. Noi credem că dreptul statului Izrael la existență, la deplina independență și la dezvoltarea proprie poate să-și găsească afirmarea sigură numai într-o situație de pace, de coexistență pașnică, de colaborare cu națiunile vecine. Esențial este ca astăzi toți să dea dovadă de maximum de prudență și simț al responsabilității". Ziarul „Unità" demască rolul nefast al imperialismului în evenimentele din Orientul Apropiat, scriind: „Actualul conflict din Orientul Mijlociu se produce în cadrul politicii promovate de imperialism, în frunte cu cel american, de a frîna și de a da înapoi procesul luptei de cucerire a unei independențe politice și economice efective de către țările arabe".

Sugerînd restabilirea păcii în Orientul Mijlociu, camenii politici italieni și presa amintesc pierderile imense în oameni și materiale pe care le-au suferit ambele părți. Partidele de stînga subliniază necesitatea unei rezolvări a problemelor care să țină seama de interesele popoarelor din această parte a lumii. Direcțiunea Partidului socialist italian al unității proletare — se spune în declarația conducerii acestui partid — „consideră că fără o soluționare pozitivă a problemelor Orientului Mijlociu vor rămîne condițiile pentru noi crize, după cum o dovedește experiența ultimilor 20 de ani. Această soluționare poate fi începută numai excluzînd marile interese economice și strategice ale imperialismului în Orientul Mijlociu, creînd o zonă de dezangajare politică și militară. În acest fel pacea poate să fie stabilită pe baza coexistenței statului Izrael cu statele arabe și se pot crea condițiile pentru o perspectivă de colaborare și înțelegere".

În presa italiană se arată necesitatea creării unui climat propice rezolvării problemelor litigioase, necesitatea renunțării la instigare reciprocă și fanatism. „În așteptarea unei conferințe de pace care să dea stabilitatea necesară, trebuie înăbușită propaganda urii și exterminării, scrie ziarul „Il Messaggero". Este necesar deci să se restabilească domnia rațiunii, este indispensabilă reîntoarcerea la simțul responsabilității statale și individuale, pentru a se putea începe convorbirile de pace".

Din unele comentarii de presă se desprinde ideea că războiul nu poate constitui mijlocul de rezolvare a problemelor Orientului Apropiat. „În Orientul Mijlociu, scrie „Corierre della Sera", războiul trebuie făcut înlăuntrul țărilor din această regiune, dar nu cu tancuri, ci în spiritul necesității unei dezvoltări civilizate, pașnice, de educare și de muncă productivă, care să ducă țările Orientului Mijlociu la o conviețuire fructuoasă". În perspectivă, după cum se arată într-un editorial tot din „Corierre della Sera" intitulat „Îndemn la înțelepciune" nu se poate privi la orizontul limitat deschis de triumful armelor. Securitatea Orientului Mijlociu constă, după părerea ziarului, în cîteva puncte „la care Izraelul nu poate renunța: semnarea unui tratat de pace, nu a unui simplu armistițiu, pentru ca Izraelul să fie recunoscut de drept de către statele arabe și în consecință să înceteze pretinsa negare a existenței sale; libertatea de navigație prin Canalul de Suez; deschiderea golfului Akaba". Ziarul continuă menționînd că „este în interesul Izraelului însuși de a coopera la instaurarea unei baze de conviețuire stabilă și permanentă cu arabii. Acestui scop, desigur, nu-i servesc chemările la anexiuni teritoriale, ca cea exprimată într-un interviu de către generalul Dayan... Acum, deci, pentru a urmări aceste scopuri, care sînt esențiale, Izraelul trebuie să dea dovadă de înțelepciune și moderare în toate problemele care urmează a fi rezolvate".

Opinia publică progresistă, democratică din Italia, își exprimă părerea că soluționarea, pe baze reciproc acceptabile, a divergențelor existente între țările arabe și Izrael este calea salvgardării păcii și securității în Orientul Apropiat.

În semn de protest față de falsificarea alegerilor parlamentare

Puternice manifestații în orașele sud-coreene

SEUL 14 (Agerpres). — **Pentru cea de-a treia zi consecutiv capitala sud-coreeană este zguduită de violente demonstrații studențești de protest față de falsificarea rezultatelor recentelor alegeri parlamentare,** în urma cărora Pak Cijan Hi și-a asigurat un nou mandat prezidențial pentru încă o perioadă de patru ani. Aproximativ 15 000 de tineri, studenți și elevi au demonstrat miercuri în Seul cerînd organizarea unei noi confruntări electorale, scrie corespondentul agenției Associated Press. Demonstrațiile de protest au luat o amploare deosebită și în orașele de provincie. La Pusan, cel de-al doilea oraș sud-coreean ca mărime după Seul, aproximativ 2 700 de tineri s-au adunat în fața universității, cerînd noi alegeri. Manifestații similare au avut loc și la Taegu, localitate situată în vestul țării. **Pentru împrăștierea demonstranților au fost mobilizate importante forțe de polițiști, înarmați cu bastoane de cauciuc și gaze lacrimogene. Peste 200 de studenți,** scrie agenția citată, **au fost arestați. De asemenea, încercînd să prentîmpine o și mai mare intensificare a demonstrațiilor, oficialitățile sud-coreene au anunțat miercuri că în capitală au fost închise șapte universități, la Pusan două și la Taegu una.**

BOGOTA Armata contra studenților

• 1 500 de militari și 40 de tancuri au ocupat orașul universitar

BOGOTA 14 (Agerpres). — Forțele armate columbiene au ocupat miercuri orașul universitar din Bogota, după două zile de incidente violente ca urmare a protestului studenților față de sporirea cu 30 la sută a tarifelor la mijloacele de transport în comun. După cum relatează agenția Associated Press, cel puțin 1 500 de militari, folosind grenade cu gaze lacrimogene și o unitate blindată compusă din 40 tancuri, au ocupat clădirile orașului universitar. „Incinta Universității naționale — subliniază agenția — arăta miercuri ca o tabără militară cu mitraliere, tancuri, jeep-uri și sute de soldați purtînd măști de gaze".

În cursul ciocnirilor între studenți și forțele armate, 11 persoane au fost rănite. Autoritățile au anunțat că un număr de 577 studenți au fost arestați.

Întrunirea de la Chequers

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Cîteva probleme, care mocnesc mai demult în cercurile conducerii laburiste, au fost readuse din nou pe scena actualității. Prilejul l-a oferit recenta întrunire a cabinetului britanic cu membrii Comitetului executiv al partidului laburist la cunoscuta reședință guvernamentală de la Chequers. Faptul este apreciat aci ca o raritate în practica partidului laburist, mai ales de cînd acesta se află la cîrma țării. Pe de o parte este și de înțeles, de vreme ce principalele prerogative sînt deținute de liderul partidului, care este în același timp și prim-ministru, în timp ce alți componenți ai conducerii partidului laburist sînt lipsiți de pîrghiile principale în adoptarea hotărîrilor politice.

La Chequers, membrii guvernului și-au asumat misiunea de a aplana nemulțumirile și a calma spiritele, promițînd că pe viitor rolul comitetului executiv va crește și că între acesta și guvern vor exista consultări și contacte mai strînse. Totodată însă, ei nu au cedat nimic din poziția lor față de modul de aplicare a actualei politici. Membrii comitetului executiv care nu fac parte din guvern, au declanșat la Chequers repetate critici la adresa politicii prețurilor și salariilor, exprimînd în fond sentimentele de profundă dezamăgire care domină în prezent masele muncitoare.

S-a insistat îndeosebi asupra îngăduinței cu care autoritățile au abordat problema prețurilor, în timp ce înghețarea salariilor este impusă prin drastice măsuri legislative. Astfel, Jack Jones, secretar al Uniunii muncitorilor din transporturi, a afacat atît principiul pe care se bazează această legislație antimuncitorească, cît și prelungirea existenței ei, în ciuda unor precise angajamente anterioare de a o înlătura.

Se relatează că la Chequers s-au ridicat glasuri care s-au pronunțat din nou, în numele unor sindicate, împotriva politicii duse la est de Suez, cît și a menținerii nivelului imenselor cheltuieli militare. În general, se apreciază că autorii criticilor s-au ales doar cu răspunsuri care au evitat, ca de obicei, fondul problemelor. Ceea ce a făcut ca nemulțumiții să plece de la Chequers cu aceeași stare de spirit cu care au venit la întrunire.

STOCKHOLM Conferința pentru proprietatea intelectuală

STOCKHOLM 14 (Agerpres) — La Stockholm a avut loc prima ședință plenară a Conferinței pentru proprietatea intelectuală. La propunerea delegației franceze, susținută de delegația română, a fost ales președinte al conferinței șeful delegației suedeze, Herman Kling, ministrul justiției al Suediei.

Șeful delegației române, ambasadorul Constantin Stănescu, luînd cuvîntul, a arătat că guvernul Republicii Socialiste România manifestă o preocupare deosebită și constantă pentru dezvoltarea cooperării tehnice, științifice și culturale cu toate statele, pe baza principiilor respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Șeful delegației române a arătat, de asemenea, că guvernul român apreciază activitatea Birourilor Internaționale Reunite pentru Protecția Proprietății Intelectuale (BIRPI) pentru promovarea unei largi colaborări între state în domeniul protecției operelor literare și artistice și a proprietății industriale. De aceea, a menționat el, este regretabil că la conferință nu au fost invitate să participe toate statele lumii, inclusiv Republica Democrată Germană, membră a Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale și a altor convenții administrate de BIRPI și care își îndeplinește toate obligațiile rezultînd din această calitate. Acest fapt, a arătat șeful delegației române, aduce prejudicii principiului universalității, care trebuie să stea la baza convențiilor ce se vor adopta la conferință.

SUCCESE ALE ECONOMIEI R. D. VIETNAM

HANOI 14 (Agerpres). — Date statistice transmise de agenția VNA oglindesc realizări însemnate obținute în diverse sectoare ale economiei nord-vietnameze în ultimii doi ani. Potrivit acestor date, majoritatea cooperativelor agricole au obținut în anul 1966 o recoltă medie de 5 tone orez la hectar. Aproximativ 1 000 cooperative au depășit această medie, obținînd peste 6 tone orez la hectar, iar unele — peste 7 tone. În 1966 au fost, de asemenea, sporite recoltele altor culturi, cărora li s-au rezervat suprafețe sporite. Astfel, suprafața cultivată cu soia a fost în 1966 cu 47,3 la sută mai mare decît în anul 1965. În decursul a doi ani au fost plantați 474 milioane arbori.

Grija pentru funcționarea în bune condiții a sistemelor de hidroameliorații existente și construirea altora noi este oglindită de faptul că în prezent 80 la sută din suprafața de teren cultivată cu orez este irigată.

În prezent, în R. D. Vietnam există 26 789 cooperative agricole, în care sînt incluse 94 la sută din gospodăriile țărănești.

Industria locală a înregistrat, la rîndul ei, succese importante. De altfel, în întreprinderile acesteia au fost făcute în 1966 investiții de 3,3 ori mai mari decît în anul 1964. Au intrat, de asemenea, în funcțiune noi întreprinderi ale industriei locale. Numărul tehnicienilor a crescut în aceeași perioadă de 2,5—3 ori.

Rețeaua de comunicații a țării, atît de des bombardată de aviația americană, a funcționat în mod continuu, fiind reparate și construite drumuri cu o lungime totală de 107 900 km.

În ceea ce privește comerțul intern, agenția VNA precizează că în 1966 au existat 3 878 magazine față de 2 053 în 1964. Ca urmare a acestui fapt, în 1966 a fost desfăcută și vîndută o cantitate de mărfuri cu 27 la sută mai mare decît în 1964.

agențiile de presă transmit:

Președintele Franței va vizita R.F.G. Într-o declarație făcută miercuri dimineața în Bundestag, cancelarul R. F. a Germaniei, Kurt Georg Kiesinger, a anunțat că președintele Franței, de Gaulle, va sosi la 12 iulie la Bonn într-o vizită oficială. Cancelarul a afirmat că în ciuda unor puncte de vedere divergente între Bonn și Paris privind unele probleme, printre care cererea Angliei de aderare la Piața comună, integrarea europeană și prezența trupelor americane în Europa, „este posibilă totuși o intensificare a cooperării între cele două țări".

Congresul Organizației de tineret a Partidului social-democrat *aflat la putere în Suedia a recomandat guvernului să recunoască R.P.D. Coreeană, R. D. Vietnam și R. D. Germană.*

Bugetul militar al S.U.A. pe următoarele 12 luni, începînd de la 1 iulie a.c., în valoare de 70,3 miliarde dolari, dintre care 20,8 miliarde dolari sînt destinați războiului din Vietnam, a fost aprobat de Camera reprezentanților. Republicanul George Brown s-a opus proiectului de buget, pronunțîndu-se împotriva politicii americane în Vietnam.

Coasta franceză a populației Afar și Issa. Adunarea Națională Franceză a votat marți seara proiectul de lege guvernamental privind schimbarea denumirii teritoriului Somaliei Franceze în „Coasta franceză a populației Afar și Issa".

O expoziție de arhitectură românească s-a deschis la 13 iunie în sălile Academiei de arhitectură din Amsterdam. Cu acest prilej au rostit cuvîntări președintele Academiei de arhitectură, Wink, și arhitectul Vlădescu.

„Mariner-5". *De la poligonul Cape Kennedy a fost lansat observatorul cosmic american „Mariner-5", cu destinația spre planeta Venus. Avînd o greutate de 245 kg, vehiculul va trebui să ajungă la 19 octombrie a.c. la o depărtare de 3 200 km de planetă. Obiectivele principale ale acestei încercări sînt obținerea unui maximum de informații științifice privind structura atmosferică a planetei Venus și a cîmpului magnetic existent în jurul astrului.*

Avertisment al M.A.E. al R. P. Chineze. În zilele de 13 și 14 iunie, nave de război americane au pătruns în apele teritoriale ale R. P. Chineze în zona provinciilor Fuțzian și Guandun. La 14 iunie, un avion militar american a pătruns în spațiul aerian al R. P. Chineze în zona provinciei Guandun. Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze a fost autorizat să adreseze un avertisment în legătură cu aceste acțiuni provocatoare (Agenția China Nouă).

Un referendum în Gibraltar a fost hotărît de Anglia în baza căruia populația acestui teritoriu va trebui „să aleagă între alipirea la Spania sau menținerea legăturilor actuale cu Marea Britanie".

Bugetul militar al R.F.G. Bundestagul a aprobat miercuri bugetul militar pentru anul 1967. El se ridică la 19,593 miliarde mărci, ceea ce reprezintă, în comparație cu bugetul anului trecut, o creștere de 1,230 miliarde mărci. Împotriva bugetului au votat deputații liber-democrați, precum și unii deputați social-democrați. (Agerpres).

Noi incidente rasiale s-au produs în mai multe orașe americane unde forțe polițienești au atacat pe demonstranți. În fotografie: aspect de la incidentele înregistrate la Philadelphia.

Telefoto U.P.I. — Agerpres

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii